

frittfall

AKTUELT

- 4 Ekstremsportveko 2006
- 10 The 16-way Voss Experience
- 14 KS FSK reiste kjerringa klubbrekord
- 18 Bail out Ole Petter Hjelle
- 22 Landslagets FS skole fra en deltakers ståsted
- 24 Tramp i kalotten Hendelsesrapport
- 26 Materiell Skyhook demo

KONKURRANSER/LAG

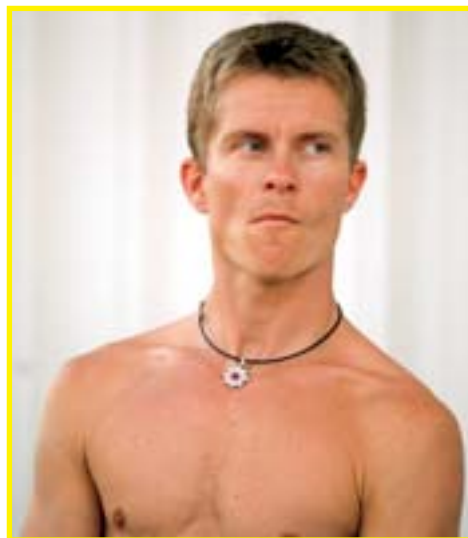
- 30 Militært VM i Russland Team Valkyries deltakelse
- 34 VM i Gera Deltakerne forteller, resultater
- 40 NM på Voss Backline, lagene og resultater
- 48 Freeflymiljøet utviklingen i Norge

FRA SENTRALT HOLD

- 50 Faste spalter fagsjef og leder
- 50 Toppidrettssatsing i F/NLF landslagsansvarlig
- 52 Efedrin i slankepiller antidoping Norge

SETT & HØRT

- 54 Down'n'dirty rykter og sladder fra inn- og utland
- 59 Klubbnytt Caravan hos Trondarnes Frilynte og Tromsø – alive and kicking

Forsidebildet:
PETTER PAHN STENSRUD
TUNGA RETT I MUNNEN...!

MATERIELLFRIST

Materiellfrist for Frittfall #4/2006 og Kalender 2007: **6. november**
Planlagt utsendelse er: **8. desember**
Send stoff, ideer eller spørsmål til: quittila@online.no

Tiden Går – Frittfall består

KittREDAKTØR

En alltid like blid og hyggelig hoppkompis har gjort sitt siste hopp med oss. Inge Dale døde etter et fallskjermbrett på Æra. Han fikk hjertestans etter et fint hopp og en fin landing under boogien på rikssenteret. Det skjedde så alt for tidlig for deg. Vi takker for alle gode minner Inge.

Knut Magne Ekerhovd gir seg som leder i SU grunnet studier i utlandet. Knut Magne beholder ansvaret for AFF instruktørutdanningen. Ledervervet i SU overlates til Knut A. Lien. SU har i tillegg følgende medlemmer: Rolf "Burre" Sotberg, Bjørnar Frigstad, Ingar Moen. Vi takker Knut Magne for innsatsen og ønsker lykke til med både studier og studier.

En humpete Frittfall produksjon viser et skjevt utvalg av hva som har rørt seg i sommer. Denne gangen har vi med stort om smått og forsvinnende lite om stort. Om du synes tidslinjen virker forvirrende denne gangen, så har du helt rett. De fleste artiklene dekker happenings etter deadline. De færreste dekker hovedsesongen. I alle fall inntil Vossingene fikk ut finger'n og sendte sine artikler. Æra hørte jeg aldri noe fra. Håper dere har ting friskt i eget minne! Som den seriøse publikasjonen vi er skal vi i alle fall ut til deadline. Koste hva det koste vil. Blod, svette og nesten noen tårer.

Så kan vi snart også se tilbake på sesongen 2006. Litt mer skal skje – på boogier og klubbfelt over det ganske land – før vi skal snu kalenderen. Kalenderen, ja! Husk å sende inn terminlisten i god tid før deadline. Så skal deg gå deg og klubben din godt og du skal leve lenge i landet.

redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - quitila@online.no

• Layout: 2punkt, Marianne Holen - marianne@2punkt.no • Trykk: PDC Tangen

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermsseksjonen/Norges Luftsportforbund.

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO

Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

An aerial photograph showing a group of skydivers in various poses falling over a large body of water. The skydivers are wearing colorful suits. The water is a deep blue, and the surrounding landscape includes green fields and a road. The title 'EkstremSPORTveko 2006' is overlaid in the center.

EkstremSPORTveko 2006

EKSTREMSPORTVEKO 2006 VAR EN KNALLSUKSESS BÅDE DELTAKER- OG PUBLIKUMSMESSIG. ALDRI FØR HAR SÅ MANGE UTØVERE VÆRT MED, OG ALDRI FØR HAR DET VÆRT SÅ MYE PUBLIKUM INNOM FESTIVALTETET OM KVELDENE.

SIRIL VATNE MELING, METTE NYGÅRD HAVRE, ANNICHEN ROKNE **TEKST**
HENNING HEGBOM **FOTO**

Veko var i år flyttet til en uke senere enn det pleier å være. Uken før regnet det hver dag, mens det i Veko var sol hver dag. Stemningen på Voss var fantastisk!

Organisasjonen Veko har etter hvert blitt veldig stor. Dugnadsånden er imponerende! For oss som er med i organisasjonen året rundt er det utrolig givende at så mange sambygdinger stiller opp selv om de i utgangspunktet ikke knyttet til noen ekstremsportgren. Ekstremsportveko har blitt en viktig festival for bygda, og vi opplever at vossinger er stolte av det vi har fått til med Veko. Det er viktig for oss at Ekstremsportveko er en inkluderende festival. Vi har tilbud både til barna og pensjonistene.

Under åpningsshowet på søndag hadde flere av vossingene tårer i øynene. Showet var spesialkomponert rundt temaet ekstremsport og utøvere fra kampsport, cheerleading, turn og dans imponerte.

De musikalske innslagene i årets festival ved bl.a. George Clinton og Seigmenn trakk sammen med det strålende været rekordmange publikummere til teltet i år. Det som i utgangspunktet var tenkt som et sosialt samlingspunkt for utøverne er nå blitt en av Norges største musikkfestivaler.

Hovedfokuset er imidlertid alltid ekstremsporten. Vi er kanskje mest stolte over at NRK har daglige direktesendinger fra teltet og at det blir vist mye god ekstremsport på en riksdekkende kanal. Regner med at de av dere som ikke var her selv, satt hjemme og så swooping på TV?

Rå swooping-finale

I år igjen arrangerte vi en runde i European Swooping Tour på golfbanen på Voss. I finalen deltok 12 forskjellige nasjoner. Forholdene var fantastiske, og konkurransen ble avviklet smertefritt.

I tillegg var det bra med tilskuere. Her er resultatene:

1. plass:	Jonathan Tagle, USA.	300 poeng
2. plass:	Jay Moledzky, Canada.	270, 23 poeng
3. plass:	Jeff Provenzano, USA.	255,14 poeng
4. plass:	Hans Christian Amlie, Norge.	224, 41 poeng
5. plass:	Alastair Macartney, GB.	187, 05 poeng
6. plass:	Shea Convery, Irland.	152, 55 poeng

TROND BOLSTAD FOTO

Speedstar

Og slik ser en meget seriøs pressemelding ut om en særdeles useriøs fallskjermkonkurranse:

Suveren vinner i uhøytidelig fallskjermkonkurranse

På Bømoen kunne man i dag oppleve fallskjermhoppere danne stjerner i luften.

I disiplinen Speed Star er det om å gjøre for laget å danne en sirkelformasjon, eller en såkalt stjerne, på kortest mulig tid. Det er ikke lov for hopperne å holde i hverandre idet de hopper ut av flyet. I dag var det fire lag som deltok i konkurransen, men kun ett av lagene greide brasene.

- Det eneste laget som greide å danne en stjerne med alle deltakerne var Lucky Hansen. De greide i tillegg å danne stjernen på kort tid og vant dermed suverent, forteller grenansvarlig Annichen Rokne.

Forholdene under konkurransen var gode, og stemningen blant deltakere og arrangører var uformell. - Det var en uhøytidelig konkurranse og stemningen var god, forteller Rokne.

Resultatliste

1. plass. Lucky Hansen
2. plass. Finn Petter
3. plass. Go with Franz
4. plass. The Invisible

Takk for året

[w³.fallskjerm.no](http://w3.fallskjerm.no)

En sommer er over

Takk for all moroa vi har hatt sammen i år. Vi sees igjen i mai.

Aktiviteter '07

Det skjer alltid noe på Østre Åra. Vårt mål er at du skal kunne komme hit for å hoppe mye og lære noe – uansett hvilket nivå du er på. Aktivitetsplan publiseres fortløpende på fallskjerm.no.

Jobb neste år?

Vi hyrer folk for neste års fulldrift nå. Ta kontakt på fulldrift@fallskjerm.no om du har noe å bidra med!

ANNICHEN ROKNE**TEKST**
HENNING HEGBOM**FOTO**

Arrangementet er i regi av Ekstrem Utvikling, et nystartet event-/prestasjons utviklingsfirma som bruker ekstremsport som verktøy – et pedagogisk virkemiddel.

Målgruppen til firmaet er større eller mindre grupper, ikke primært hoppere, som ønsker sære opplevelser med eller uten et pedagogisk innhold.

The 16-way Voss Experience arrangeres imidlertid mest for gøy og egentrening. Ideen er er å stimulere en utvalgt gruppe mennesker – den typiske high-sensations-seeker – ved å sette sammen ulike sanseintrykk på nye utradisjonelle måter, som dermed danner bakgrunn for en totalopplevelse som skal huskes resten av livet. Vi lager en spisset uke for erfarne hoppere med 16-mannshopping som avsluttes med en knallhard konkurranse (?), men lagene blir også delt opp i 4'er og 8'er-hopping og gjerne mixet underveis. Kort sagt: Krevende hopping for kravstore hoppere.

Hoppingen går selvsagt i regi av Voss FSK, men arrangementet er så mye

mer enn hoppingen på feltet:

Det viktigste er de spektakulære innhoppene med påfølgende servering/underholdning som arrangeres hver dag. Utlendingene går bananas i de fantastiske omgivelsene Voss kan tilby!

I år var noe av innholdet i uken innhopp på "øya" på Bulken, en "øy" på ca 4x40 meter med beach-bar-b-q, innhopp i Gudvangen (selvsagt), innhopp hos Ivar Løne – smalahovekongen på Voss – der maten selvfølgelig var det mest spektakulære, basekurs med påfølgende hopping i Flåm, rafting, "villmarkstur" i lavvon på Engjaland m.m. DJ Friendly fulgte oss hele uken og skapte en surrealistisk stemning med elektronika midt i fjellheimen.

Uken ble i år avsluttet med det mest spektakulære innhoppet så langt: på toppen av Folgefonna seilte hopperne inn over det snødekte

landskapet og ble tilbudt whiskey-on-the-glacier-rocks før de ble fraktet ned på tråkkemaskin til et aldri så lite fjordcruise i Hardangerfjorden...

Even Rokne, Franz Midtun og Aleksander Gamme står bak arrangementet og noen av de beste organiserne i verden; Larry Henderson, Kate Cooper og Darryl Moran (skadet i år, men sterkt tilbake neste år!) er lagkapteiner. Hvert lag har også sin egen assistent som passer på dem og hjelper med alt fra pakking til losing hjem på sene nattetimer. I år var assistentene ingen ringere enn landslaget i freeflying, Skywalkers!

Bare to lag deltok i år; et internasjonalt (amerikanere, briter, belgiere) og et norsk da det britiske 16-mannslaget som deltok i fjor dessverre måtte trekke seg kort tid før pga skader.

Neste år satses det på fire til seks lag. Interessen tar seg opp etterhvert som utlendinger skjønner hva "innhopp" er... Ta kontakt nå hvis du vil sikre deg en slot neste år: erokne@online.no

The 16-way Voss Experience

"THE 16-WAY VOSS EXPERIENCE" BLE I SOMMER
ARRANGERT FOR ANDRE GANG.

Sagt

...om innhoppene generelt:

"All superb, Fleischers excellent for the Long island ice teas, Sheeps head tour was very good. Sheeps head night was an excellent party, that venue was just right. Borre should be paid to be a party rep! The Teepee was a very chilled and relaxing inhoppe. Leave it in the middle or towards the end of the week as people can use that inhoppe to unwind and recover. Gudvangen, superb, must be done, scary in the bad weather but again MUST be done."

Michael, Karen, Simon.

"Well organised, challenging and heaps of fun... stuff we never usually get too do! Maybe the island will be bigger next year!"

-Heather Little

"Også super cool, neste år kan vi håpe at vandet er lidt højere i søen så øen ikke er så stor ;-)"

-Carsten Jensen

...om staben og organiseringen generelt:

"Even, Franz, Alleks - You are all Legends!" - Michael, Karen, Simon.

"Awesome! Even you rock! Franz you are a legend!"

-Heather Little

"Very good! I like your attitude to jumping... keep it safe but take a few risks too... you guys know your skies and your weather that's for sure!" -Heather Little

"the Vess staff were, as usual, paragons of patience, humor and professionalism."

-Kate Cooper

"Vi fikk de info vi behøvede i den takt de endrede sig hvilket vil sige hele tiden :-)" -Carsten Jensen

...om Voss Experience all in all:

"My only comment is access to earlier breakfasts for those of us who need food and more importantly coffee before we can function especially after big nights partying! Otherwise - it's all good stuff!! Please please do it again next year. I am already trying to recruit some more Aussies!"

-Heather Little

"I do know that food, drink, fuel, etc are very expensive in Norway, but the skydiving is relatively cheap. Go figure."

-Larry Henderson

...om Skywalkers spesielt:

"Coolest geysers I've met!"

-Michael, Karen, Simon.

"Mere end super, de gjorde et fantastisk job"

-Carsten Jensen

"Great little helpers! Thanx for all your help! Good luck in the worlds!"

-Heather Little

...om innhoppet på isbreen spesielt:

"The best Inhoppe ever! Superb, keep it as the last inhoppe! Save it till last, don't change it. Strawberries and cream on the plane-NICE! Whisky on landing-VERY NICE! Boat ride magnificent. Evens cabin more so! Next time we are going swimming. Might want to rethink the boat mooring procedures! Quality laugh though. Lighting the steps up the hillside to the coach was an extremely nice touch."

- Michael, Karen, Simon.

"Well what can I say! This was without doubt the highlight of the week for me... I LOVED it... do it again next year and I will come just to do that!"

-Heather Little

"Det var super cool og en helt fantastisk oplevelse"

-Carsten Jensen

...om været:

"Was there bad weather? It looks like its raining, it must be time to jump!" -Bob Domeier & Jeanni

...om de vil anbefale arrangementet til andre:
"YES! Already have many many times! And we are coming back next year with more friends!"

- Michael, Karen, Simon.

"Til nogen af dem. Dem som springer for at få gode oplevelser og som ikke er for "tied up" i regler osv. Til dem der vil kunne lande på en ø og dem der vil grine fordi de ikke lige landede på den."

-Carsten Jensen

"Surely this does not even merit an answer. OF COURSE!"

-Larry Henderson

KS FSK reiste kjær

THOMAS BECKE **TEKST**
LEIF ARNE SPIDSBERG **FOTO**

I et 32 sekunder langt innslag på NRK fjernsynet handlet det for en gangs skyld ikke om massivt overforbruk av penger, klasebomber, overgrep mot sivilbefolkning eller skyting av demonstranter. Det handlet om en militær fallskjermklubb som hadde satt ny norsk rekord! Dette er historien om hvordan en fenrik reiste kjerringa.

Oppstilling! Fire rekker, front mot nord – fall inn, fall inn! Sjekk vinkel! Abell, rett deg opp i ryggen, du ser ut som en sekk poteter – og det er ikke ment som et kompliment! Sjekk bryststropp! Avmelding! Hva? Slinning, Berge og Becke mangler! Hvem har sist observert disse lømler? Innpassering var satt til klokken tolv hundre i dag! Moen, forklar meg hvordan vi skal få satt ny rekord når folk ikke gidder å møte! Abell, din slask, dette er ditt ansvar, og vit at jeg vil fortsette å

holde deg ansvarlig! Du er en slask – sa jeg det? Vel du er en slask! Ta ti! Nei forresten, ta førti! P.G. Pettersen, ler du? Synes du dette er morsomt? Ja, så ta førti du også! Uansvarlige jævler! Dere tror alle at dette er en spøk, men det er det ikke. Dette er ramme alvor. Og for å ha det brakt på det rene så er dere ikke verdt en dritt! Ikke en gang en hundedritt. Ikke engang fluene som sitter på hundedritten. Faktisk ikke engang molekylene dritten til fluene er laget av! Så lite er dere verdt! Og husk det!

FORMANN I KRIGSSKOLEN FSK, HANS KRISTIAN ABELL, HAR KLART NOE INGEN GENERALER I DET NORSKE FORSVAR HAR KLART FØR HAM: NEMLIG Å SKAPE POSITIV OMTALE AV FORSVARET I MEDIA.

Pokker ta dere alle sammen! Ta femti! Ja så se og bli ferdig da! Ingen grunn til å klage Abell. Du skulle bare tatt de andre førti litt raskere. Still opp! Fire rekker! Sjekk vinkel! Fremad marsj! Høyr'..., høyr'..., høyr'..., høyr'... Firkant-helt-om-marsj! Hold takten! Halvorsen, din imbesil, du går i passgang! Kameler bor i Afrika, du er på Æra! Appell! Avdeling – holdt! Hvordan hadde dere forventet å sette ny norsk rekord med de slette holdninger dere legger til grunn? Om dere ikke tar dere sammen umiddelbart vil jeg få dere stilt for krigsrett, alle som en! Du også, Moen. Tro ikke at du lurer deg unna ved å stå og late som ingen ting. Vit at jeg ser alt! Jeg har øyne i nakken! Jeg ser alt! Sa jeg det, nå nettopp? Vel – som jeg sa; jeg ser alt! Last opp! Hva er det jeg ser? Jeg har ikke tillatt kaffedrikking! Fenrik Abell, du har et problem! Kast den koppen fra deg, nå, med en gang! Sitt opp alle sammen, sitt opp. Og la det for guds skyld skje på fire takter! Uro i flyet belønnes med femti! Oppstilling bakfra! Setebelte, fest, nå! Even, din slask! Dette skulle gå på takter sa jeg! Hva er problemet ditt? Se til å feste det jævla setebeltet! Pungrotter, det er grønt lys! Oppstilling! Tre-to-en-go! Pokker karer! Dere er tjangseløse, alle sammen! Hvor forbannet vanskelig kan det være å lage en forbannet stjerne? Fenrik Abell, dette er din feil – alt sammen! Hvor er Berge, Slinning og Becke? Jeg holder deg ansvarlig, Fenrik Abell! Det blir FU på deg om dette ikke går i orden! Slinning og Becke! Hvor har dere vært? Glem det – jeg har mistet interessen! Ta tyve pluss tyve

pluss tyve! Dere har 10 minutter på å få på dere utstyr og møte for avmelding, strekk, marsjering og drilling! Vi skal tross alt sette rekord her! Det finnes ingen unnskyldning! Hvor er kaptein Berge? Bader? Hvor? Han skal vel ikke bade! Er det ingen som har kontroll? Jeg har ikke undertegnet permisjonssedler for bading! Han skal hoppe fallskjerm! Fenrik Abell, Dette holder jeg deg ansvarlig for! Vi skal sette en rekord her!...Berge! Så hyggelig at du endelig bestemte deg for å bære oss med ditt nærvær! Ta femti! Du har ti minutter på å få på utstyr og møte for briefing. Og ikke noe mer sammel!

Da den ovenfor så utskjelte Hans Kristian Abell ble formann for Krigsskolen FSK bestemte han seg raskt for å gjøre noe han ville bli husket for, noe han kunne høste anerkjennelse for, noe klubben kunne være stolt av i mange år fremover og som han kunne sette sitt navntrekk på. Nei da, det handlet ikke om verdensherredømme, heller ikke om invasjon av Sverige for å drive Jämtland og Herjedalen tilbake til sitt opprinnelige kongerike, slik at generalene igjen kan kneppe den nederste knapp på ermet på sine mørke uniformer. Nei, planen var nok noe mindre ambisiøs enn som så – trodde han.

Fallskjermklubben Kriksskolen skulle sette ny klubbrekord – noe som også innebærer norsk rekord – i største formasjon med mørk uniform. Den forrige rekorden ble satt i 1998 og var på kun åtte. "Lett!" tenkte Kadett Abell. "Må bare skramle sammen noen habile hoppere,

stille til veie noen mørke uniformer og få Krigsskolen til å sponse hoppene. Burde være gjort på en ettermiddag." For å sikre sitt ettermæle fikk kadetten den glimrende ideen om å kontakte NRK og TV 2 for å sikre dekning på riksdekkende medier. "Heder og ære!" Etter en gjennomgang i lys av etterpåklokskap kan det se ut som en invasjon av Sverige ville vært enklere. Som det så ofte sies i militære sammenhenger: 10 i initiativ, null i vurdering.

Helgen var satt av til treningsshopping med påfølgende rekordforsøk. Å skulle organisere et større antall offiserer (og noen eksoffiserer) er ikke nødvendigvis så lett. Jo eldre man blir og jo høyere gradsnivå man har, dess vanskeligere blir det å motta og følge ordre. Og her er nok eksoffiserene i en helt særegen klasse. Det eneste man vel egentlig kan enes om i en slik sammenheng er at alle har vært, eller fortsatt er kadetter ved Krigsskolen. Etter mye "oppstilling, høyre, venstre, helt om, sitt ned, reis opp" kunne det se ut som om ny rekord var innen rekkevidde. En liten svikt i programmet resulterte imidlertid i at

det kun ble med rekordforsøk på lørdagen. En av rekordforsøkshopperne hadde etter eget sigende viktigere ting å fare med, som å løpe opp på åtte fjelltopper på tjuefire timer (noen har hatt en tøffere oppvekt enn andre...). Dette medførte umiddelbare og dramatiske endringer i formasjonen;

den gikk fra å være en 12 manns til å bli en 11 manns. Men heldigvis, alle som har gått på Krigsskolen har blitt undervist i endringsberedskap. Noen kasser pils, en flaske whisky (single malt må vite) og et ukontrollert antall drinker senere var vinner-spiriten tilbake i laget. Det eneste vi skulle gjøre var å stå opp neste (eller for noen, samme) morgen og møte for barbering, pressing av uniform, skopuss og inspeksjon av personlig hygiene. Deretter sette rekord på første løft. Det skulle vise seg at endringsberedskapen kom godt med også på søndag. En eks-kadett hadde nemlig falt i kampene mot fludiene kvelden i forveien. Vi var nå redusert til kun 10!

Som mange har fått erfare – dog en utdøende rase fordi norsk ungdom er i så elendig fysisk og mental forfatning at de ikke anses skikket for tjeneste i Kongens klær - så har Forsvaret lang tradisjon i å utvikle mer eller mindre utspekulerte metoder for avstraffelse. KS FSK avviker på ingen måte fra dette. Store som små blamasjer og feil blir høylytt og hånlige påpekt. Forsøker man å ta vedkommende i forsvar tiltrekker man seg umiddelbart negativt fokus og blir utsatt for samme behandling som den man i første omgang forsøkte å komme til unnsetning. Dette gjør man som regel bare en gang... Enkelte av rekordforsøksdeltakerne fikk etter hvert fast plass på "Skammens stol" som er en ny og langt mer moderne versjon av det eldgamle prinsippet "gapestokk". Etter flere omganger med hånlige latter, fornedrelse, verbale overgrep og strenge irettesettelser følte laget at rekorden nå var lenger unna enn noen sinne. I tillegg lå vi an til budsjettoverskridelser – noe Forsvaret for øvrig er viden kjent for.

Men så skjer det, i grevens tid. Det aller siste hoppet før Riksrevisjonen ville satt seg i sine utrykningskjøretøyer og avlagt Abell et besøk: Vi setter en perfekt 10-manns stjerne i 7.500 fot. Det har ikke vært forgjeves! All frustrasjon, fornedrelse og fysisk og mental utmattelse. Vi kunne endelig slippe det løs i et kollektivt seiersrop! Jämtlendinger og herjedølinger, hold ut! Vi kommer dere til unnsetning! Kongeriket skal på nytt og endelig forenes!

Hvordan dette kunne bli en suksess? Her er noen tørre fakta:

Navn	Sert	Instruktør	År i sporten	Antall hopp
Cato Pettersen	D	I-2 / AFF	20	3540
Alvin Fyhn	D	I-E / AFF	9	1750
Ingar Moen	D	I-E	9	1200
Christian Slinning	D	I-1 / AFF	10	1100
Frank Halvorsen	D	I-1	8	1000
Thomas Becke	D	I-1	10	800
Hans Kristian Abell	D	I-2	3	700
Mikael Kristiansen	D	I-2	8	520
Stig Berge	C	I-3	2	400
Amund Osflaten	B	-	10	130

Ikke på rekordhoppet:

Hans Olav Ingdal	D	I-1 / AFF	6	1200
Per Gustav Pettersen	D	I-2	7	1130
Totalt antall hopp				13470 (!)

- Du onkel, du må være
sånn der arbeidsledig du
som kan hente meg
midt på dagen,

Lege observert med

TORÉ NAGEL **TEKST**
TROND BOLSTAD **ILLUSTRASJONS FOTO**
ARCTERYX **DIVERSE BILDER**

Dette er en av sidene til vår ungdommelige landslagskaptein. "Vel, det var ikke så rasende morsomt, men hva skulle jeg gjøre", sier Bjelle mellom munnfuller toastbrød kjøpt i kiosken på Æra.

- Men det hyggelige var at jeg fikk en 10 år gammel pasient med legeskrekk. Barrierene ble brutt da han så meg komme skøytende. Dessuten bar ikke doktoren legefrakk. Han gjør ikke det. Ole Petter mener at 90 % av det å være en flink lege, er måten han kommuniserer med pasientene på. Frakk skaper avstand, mener doktoren, og er det en som er nærværende, så er det hr. Hjelle.

Ungdommelig utseende

Intervjuet skulle funnet sted på Bagatelle i Oslo, men vi havnet på et kryperom i hangaren på Æra. Etter siste løft en kveld i slutten av juni. Legen hadde nettopp avsluttet en lang økt som instruktør på nok en basicdag. Han er svett og sliten og veldig klar til å snakke.

- Med ditt ungdommelige utseende må du ha opplevd pussige situasjoner. Og da setter Ole Petter i gang og forteller om, ja, tror det var en transatlantisk flytur for mange år siden.

En mann faller sammen og det blir ropt opp: Doktor om bord, doktor om bord?

Hjelle er seg bevisst sitt unge oppsyn, så han forholder seg rolig og forventer at de er flere leger om bord. Men det er de ikke. Ole Petter reiser seg opp og går mot mannen som ligger i midtgangen. Han blir bryskt avvist; ingenting å kikke på for nysgjerrige ungdommer. Han ser at mannen antageligvis har gått i insulinsjokk og griper en cola fra nabostolen. Får helt i fyren noen slurker. Pasienten hoster litt, klør seg i øynene og reiser seg. Folk gisper og dr. Bjelle geleides til første klasse og mat med sjampis, eller var det omvendt.

- En annen god historie Tore, er da jeg jobbet på et legekontor inne i Oslo. Skulle ut i lunsjen for å kjøpe litt cola og slikt. Da jeg kom til kassen, ble jeg nektet å betale med ordene: Vi handler ikke med skoleelever i skoletiden.

Fallskjermkarriere

Ole Petter gjorde sitt første fallskjermhopp i august 1999, 29 år gammel på Lake Tahoe, California. Han var på treningsleir med det norske landslaget i maratonløping (fyren er vel yngste NM-mester i disiplinen, han tok gull i maraton i Stavanger 26 år gammel). Men han var skadet og holdt på å gå på veggen. Han så et oppslag om AFF kurs. Startet onsdag og var ferdig med alle hoppene på lørdag. Dro hjem til Oslo via Voss og Smalaboogien der. Konverterte USA papirene sammen med Even Rokne. Var hektet, og allerede neste år vant han sitt første fallskjermgull, NM 4- intermediate, sammen med CJ (han i VG du vet), Ditta (som han ble kjæreste og samboer med, slutt nå forresten) og Pål Kolbenstvedt. Dro til DeLand samme høst og gjorde totalt 1.000 hopp sammen med Pål, Lise og en nederlander. Kom tilbake og hadde tilegnet seg kunnskaper nok i FS hopping til å bli varamann på landslaget (heter visstnok reserve, sorry). Så ble det nytt landslag, og nå har han passert 5.500 hopp og hatt sju reservetrekk.

DET VAR IKKE FORDI DR. BJELLE, ÅRSÅK, DR. OLE PETTER HJELLE IKKE LIKTE DE LANGE KORRIDORENE.
NEIDA, HAN HADDE GÅTT PÅ SKØYTENE TIL JOBB, MEN GLEMTE SKOENE HJEMME.

hvit frakk og nulleskøyter på jobb!

"Nå ryker VM"

Alle hoppene til dr. Bjelle er gode synes han. Men det verste hoppet hans gjorde han på Æra i fjor sommer.

- Fikk noe drit med skjermen og måtte kutte. Var sløv med nødprosedyren og trakk ikke helt ut. Den ene raiseren løstnet, ikke den andre, sier Ole Petter. Reserven poppet inn i hovedskjermen og han måtte riste som bare det. Fikk løs hovedskjermen og landet like etterpå.

- Jeg husker veldig godt hva jeg tenkte og sa inne i meg da det skjedde; faen, nå dør jeg og nå ryker VM som jeg har jobbet mot i så mange hopp!

Men han landet greit og mykt og fikk seg en støkk. Men han brenner like mye for sporten nå som han gjorde da han ble hekket på den. Han vil bruke all tid og alle pengene sine på fallskjermporten for å bli best. "Målet må jo være VM gull om to år", sier han ubeskjeden.

16 år og bileier

Doktor Hjelle kommer fra et møblert hjem i Oslo vest. Eneboligen på Slemdal løpte han rundt og rundt... til faren måtte rope ham inn for kvelden. Han var liten av vekst, men hevdet seg likevel greit på Readys guttelag i fotball. Han ble kretsmeester med dem som 14 åring. Han var kjent for å ha god

kondisjon og meldte seg på Oslo maraton samme året. Vant halvmaraton og ble plukket ut som lovende løper. 20 år gammel vant han sin første helmaraton (Oslo det og) og har løpt ca 70 stykker av dem.

- Det var ikke så mye tull med meg som ungdom. Jeg var veloppdragen og flink på skolen. Da guttene i strøket kjøpte seg mopeder, spleiset en kamerat og jeg på en gammel folkevogn. Vi handlet den av et 75 år gammelt ektepar. De stusset litt på mitt unge jeg (han var 16 år og ikke antydninger til hår verken her eller der), men vi fikk den nå, fortsetter han. Gutta ble jo populære i gjengen, og siden Ole Petter ikke var så glad i alkohol var han oftest sjåfør. Han kjørte bil i halvannet år før foreldrene oppdaget det:

- Jeg måtte en gang stoppe på rødt lys i tofelts vei. Det var noe kjent med bilen som seilet opp ved siden av meg. Jeg nikket til sjåføren av den andre bilen. Det var min mor, sier han. Det ble ingen tordentale da han kom hjem den kvelden, men han måtte vente til han fikk sertifikat før han fikk kjøre igjen... Bilkjøring og Ole Petter er en ting, men tilbake til løpingen.

- Jeg får rus av å løpe, jo lengre jo bedre. Har ofte løpt til og fra jobben og hjem. Litt langt å løpe da jeg jobbet på

Stensby sykehus ved Eidsvoll. Men har gjort det og. Sju mil hver vei, men det virker jo som morfin, sier han. Løpingen er som terapi for ham. Han får tid til å tenke på alt annet enn løping når han er i farten. Han løper milevis nå og.

- Det er ekstra godt nå som jeg bruker så mye tid på fallskjermhopping. Der må jeg være så toppkonsentrert om det jeg skal gjøre, mens i løpingen... ja da bare løper jeg, avslutter han løpeseansen. Jo da, må ha med at han har løpt et døgn i strekk. Han tilbakela omtrent lengden Oslo- Æra- Rena på de 24 timene.

Lager seg jobber

Ole Petter er utdannet lege. Han var den studenten med flest reisedøgn siste semesteret. 180 netter bodde han borte fra hjemmet. Likevel ble han best eller var det nest best det året. Det er en humoristisk lege. Han har jobbet legevakter og hatt venner som pasienter. Da kunne han lire av seg slike uttalelser som, hallo er det Christian Jensen, det var du som hadde en diger byll på slampen, kom inn kom inn. Høyt på venterommet. Akkurat denne historien er jo blitt lettere traumatisk for hr. Jensen. For dr. Bjelle skrev dette inn i sykejournalen til Christian, trykket på en feil knapp og CJ har for all tid "byll på slampen" i sine journaler.

En annen gang skulle legen hjelpe en venn med Viagra. Denne vennen var litt blyg, så Ole Petter bare måtte tulle med ham. Han ringte inn bestillingen til apoteket, med tullenavnet Steve Cock. Men dette skulle jo handle om å lage seg jobber. Der har Ole Petter vært flink. Han jobber lange økter på legevakt, driver egen nettskole – alternativ medisin, medisin grunnfag, med 180 studenter. Gjennom firmaet SYNergi kjører han individrettet bedriftshelsetjeneste, via internett.

- Det er godt for eksempel å kunne sitte på en strand i Thailand og sjekke e-poster og besvare oppgaver. Jeg har alltid vært flink til å jobbe konsentrert, så for meg har internett vært en velsignelse. For pengene han tjener, hopper han. Men han har fått råd til å kjøpe seg et hus i DeLand, han er der halve året. Og så er han blitt medeier i Aerodyne (les artikkelen i forrige Frittfall). Likevel får han tid til familie og venner. Når han er hjemme i leiligheten

Har løpt et døgn i strekk., tilbakela omtrent lengden Oslo- Åra- Rena på de 24 timene...

på Bislett i Oslo, hender det ofte at han henter niesen sin i barnehaven:

- Du onkel, du må være sånn der arbeidsledig du som kan hente meg midt på dagen, sa hun engang.

Neida, Ole Petter er bare en av de få som rekker alt. I tillegg er han lagkaptein på firer'n vår, fikser alt det praktiske med reiser og opphold og slikt, og liker en tur på byen med venner utenfor fallskjermiljøet. Men, det er klart at når en fyr som dr. Hjellev

kommer seg til første løft på Åra etter å ha rykket ut som lege til en bilkollisjon med to drepte, på nattevakt på Stensby sykehus, vel da får en hver tid til det meste. Likevel, han får også tid til å være alene, ligge i sofaen, se på TV, maule hamburgere (han vant et veddemål engang, seks big-mac menyer på 20 minutter, uten å spy), drikke cola, lese krim, men ikke fag. Da lurer undertegnede på hvordan i helvete han får tid til å skrive

- Det var ikke så mye tull med meg som ungdom.

avhandlinger om "Ekspresjon av glutamatreseptorer i hjernen, eller denne... Eksitototiske degenerasjon i sentralnervesystemet"?

- Vel, sier han lettere beskjemet. Jeg holder på med en doktoravhandling om noen greier oppe i hjernen. Egentlig har jeg lyst til å bli hjernekirurgi, men det krever tilstedeværelse på sykehus i samarbeid med spesialister. Det har jeg ikke tid til. Avhandlingen kan jeg jo sitte og skrive på McDonald's eller på Daytona Beach.

Ole Petter mener selv at han kun har et problem her i livet; vanskeligheter med å si NEI. Han kurser,

stiller diagnoser og behandler skader på hoppfelt. Det er lett å be ham om krypehjelp på et eller annet hopp. Under FS skolen på Jarlsberg i sommer var det for få pakkere, så han tok sin tårn og pakket flere elevskjermere.

- Det sliter litt i lengden, det gjør det. Men nå reiser jeg til USA og glemmer mobiltelefonen hjemme.

- Vel fortjent. Du forresten, skulle så gjerne hatt noen få lyserøde pga. sykdommen min, kan du ordne det for meg. Et øyeblikk Tore, skal bare bygge ferdig tosten min først, så fikser jeg det.

Landslagets FS skole

fra en deltakers ståsted

ALLEREDE SOM ELEV SKJØNTE JEG AT
FALLSKJERMHOPPING VAR NOE JEG VILLE
FORTSETTE MED I LANG TID FREMOVER.
YNGVE HAUGOM **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

Det jeg derimot ikke var like sikker på, var hva jeg skulle lære meg først. Jeg forhørte meg litt rundt blant mer erfarne hoppere og fikk høre at det var helt opp til meg, men mange mente det var en god idé å lære seg de grunnleggende ferdighetene på magen først. Dette begrunnet i blant annet at separasjon og trekk for det meste foregår på magen.

Ok, så jeg bestilte min første FS-dress. Dette var i 2005 og etter noen hopp skjønte jeg at det ikke gikk an å bare hoppe ut av flyet og lage hull. Det ble for kjedelig. Jeg prøvde derfor å finne andre å hoppe med, men oppdaget fort at dette ikke var så veldig lett da vi alle var relativt ferske. Det ble fort store avstander både horisontalt og vertikalt. Noe måtte gjøres!

Jeg hadde hørt om at det ble arrangert FS-skoler og bestemte meg for å prøve å finne tid og penger til å stille på en av disse.

Jeg meldte meg på og stilte opp, og ble møtt av en gjeng hyggelige landslagshoppere. Siden jeg var helt fersk ble jeg satt opp på en til en instruksjon (en elev og en instruktør). Dette kostet jo litt mer enn et vanlig hopp, men det skulle snart vise seg å være verdt alle pengene. Etter hvert hopp fikk jeg grundig debrief av instruktør og jeg fikk se meg selv på video, noe som førte til at noen få hopp senere kunne jeg se og merke fremgangen. Det var utrolig nyttig og lærerikt å få se hva man gjorde riktig og hva man kunne gjøre annerledes for å fly bedre.

FS-skolene er lagt opp etter ditt eget ferdighetsnivå og du blir alltid forsøkt plassert på en gruppe som passer best for deg slik at alle skal kunne ha mulighet til å utvikle seg. Derfor ble jeg etter en del 1:1 hopp satt opp på en 2:1 gruppe. Nå ble det litt billigere, men jeg hadde allerede funnet ut at det var bedre å betale for

kvalitetshopping i små grupper enn å hoppe mange hopp i større grupper jeg ikke var klar for, så det fikk koste hva det ville. Jeg ville bli flink!

Etter en del FS-skole hopp og en del andre morsomme hopp var sommersesongen over, og jeg begynte å planlegge fremover. Jeg hadde jo i løpet av sommeren hørt om landslagets Basic i Deland, Florida (USA). Dit ville jeg! Jeg meldte meg på og betalte, så ble alt det andre ordnet av landslaget. Deilig! Noen måneder senere befant jeg meg i solrike Deland sammen med over 50 andre nordmenn. Om oppholdet her har andre allerede skrevet i tidligere utgaver av frittfall, så jeg nøyer meg med å si at det var en kjempefin og lærerik tur. Sosialt var det også!

Jeg ble her satt opp på grupper ut ifra det nivået jeg var på da jeg avsluttet FS-skolen hjemme i Norge sommeren før. Dermed kunne læringskurven fortsette oppover. Jeg fikk 50 morsomme og lærerike hopp og et par turer til vindtunellen i Orlando. Opplegget var relativt likt som en FS-skole hjemme i Norge, bare at det var flere fly, flere instruktører, mye varmer, mange flere deltakere og en ferietur til USA.

Vel hjemme i Norge var det snart tid for en ny sommersesong, og i en ledig stund i juli møtte jeg igjen opp på FS-skole. Denne gangen ble det mest firerhopping og jeg merket at fokuset mitt hadde flyttet seg litt fra kroppsstilling, til ting som å se på crosspartner, og å posisjonere meg riktig i forhold til de andre i firerformasjonen. Men læringskurven var der fremdeles.

Man kan sannsynligvis aldri bli helt utlært i fallskjermhopping, for det finnes uendelige muligheter, men en kjempesmart vei å gå er å få instruksjon. Dette mener jeg gjelder både i formasjonshopping og i freefly. Jeg er også av dem som mener at det er veldig lurt å kunne litt grunnleggende FS-ferdigheter som freefly hopper og at det slett ikke er dumt å kunne litt freefly for en FS-hopper. Dette har med luftfølelse å gjøre, jo mere jo bedre.

Ønsker du å bli flinkere i FS, eller er lei av å bare lage hull i lufta så anbefaler jeg FS skole og Basic/Advanced Basic på det sterkeste!

Lesja Fallskjermklubb

inviterer til

13 - 15. oktober
:Skydive Bjorli

2006

Hopping fra fredag kl 11 • Twin Otter

Cessna 182 • Beverprøven

Bankett med utdeling av Pandaprisen®

Kåring av Årets bever® • Konkurranser

Oppvarmet pakkeområde i hangar

Velkommen
til en rå sesongavslutning

www.lesjafsk.no/beverboogie

Hendelsesrapport

ETTER ØNSKE FRA SU PUBLISERER VI VÅR PERSONLIGE RAPPORT ETTER FALLSKJERMHENDELSEN I FLÅM 14. JULI 2006 DER ERLING STRØMMEN OG UNDERTEGNEDE LANDET PÅ FJELLET.

HANS CHRISTIAN AMLIE
TEKST OG VIDEOBILDER

1. Innledning

Bakgrunnen for denne rapporten er HI Voss sitt pålegg om at Erling Strømmen og undertegnede skal beskrive i detalj hva som hendte, finne årsaker til hendelsen, samt forsøke å komme med tiltak for at en lignende hendelse ikke skal skje igjen. Rapporten er modifisert og forkortet noe for å passe inn som artikkelformat i Frittfall.

Fjellflyging er på utviklingsstadiet og vil være det i mange år fremover. Vi er nok der hvor hookturns var på tidlig 90-tallet. Noen ønsket å forby hookturns på sine hoppfelt, mens andre mente det var viktigere å finne ut hvordan dette kunne gjøres trygt, og derfor bli bedre i gjennomføringen. Denne rapporten er en direkte følge av at vi ønsker det siste.

Rapporten er bygget opp etter mal for F/NLFs ulykkesrapporter, for at vi skal kunne gå ryddig og grundig inn i hendelsen.

Denne rapporten er vår subjektive kartlegging av hva som skjedde.

2. Hendelse

2.1 Generelt

Den 14. juli gjennomførte Voss

fallskjermklubb innhopp i Flåm i Sogn og Fjordane fylke. Hele uken var det gjort innhopp ulike steder på Vestlandet i forbindelse med Voss FSKs "16-way Experience". Driften av hoppfeltet ble gjennomført som normalt og forholdene var alminnelig gode for fallskjermhopping, og også gode for fjellflyging.

Erling hadde gjort ett hopp den samme dagen, og Hans Christian hadde gjort fem.

2.2 Planlegging av hoppet

På Bømoen planla vi hoppet. Hans Christian skulle følge Mathias og filme hans nedfart. Da Skywalkers hadde flydd ruten før, og Hans Christian skulle fly med dem, valgte han å få muntlig overføring av hvordan området var istedenfor å lese rapporten deres i Voss FSKs perm for skjermflyging i fjellet. Hans Christian så ruten som skulle følges på video etter Skywalkers forrige flyging. Allerede her burde han sett at dette ikke var en god nedfart, da terrenget med våre glidetall ikke kan traverseres, men må flys i relativt rett linje ned det bratteste området i nullvind. Han stolte mer på andres erfaring enn egne kunnskaper, men burde nok sett at deres erfaring herfra var liten da de kun hadde flydd ruten en gang.

Begge hoppere hadde med mobiltelefon.

2.3 Hendelseshoppet

Hoppflyet, Twin Otter LN-JMP, tok av fra Bømoen Flyplass ca kl 1900. Flyet hadde 20 hoppere om bord.

Hoppet ble gjennomført etter planen inntil landing på fjellet. Exit i 12.000 fot og hopperne tracket sammen med Mathias Holtz og Kristian Moxnes mot den planlagte skjermflygingsruten. Vi trakk alle skjerm mellom 7000 – 8000 fot.

Hans Christians forklaring:

Min plan var å filme Mathias, men da han hadde separert motsatt av meg var det mer naturlig å følge Erling da han hang nærmere og ga tegn for at jeg kunne følge han. Siden Erling også hadde flydd ruten før var jeg trygg på å følge han. Jeg ligger bak Erling og filmer mens vi flyr mot startpunktet av ruten inne på fjellet. Jeg er mindre observant på vindretning og vår avdrift. Når Erling gir tegn med bena om at vi skal snu for å stupe ned, bygge opp fart og følge elveleiet, følger jeg tett på og filmer. Etter vi har snudd ser jeg raskt med "the accuracy trick" at vi ikke vil komme over kanten hvor fjellet er betraktelig brattere. Vi flyr først på bakre løftestroppe for å få en flattere glidevinkel. Det hjelper ikke. Så flyr vi begge på toggles, men det hjelper oss heller ikke. Med mye erfaring på skjerm-typen Velocity viste vi at ingen input eller input på fremre løfte-

stroppe heller ikke ville nytte.

Vi har relativt god tid til å vurdere alternative landingsområder. Elva blir raskt utelukket. Sætra i nærheten ser jeg tidlig at jeg ikke når. Som jeg skriver i kompendiet mitt for fjellflyging så er det i et område som dette lurt å gå for en myk trelanding, når det er mulighet for det. Her var det bare trær og ingen annen mulighet. Jeg velger ut mitt treområde, flarer ut skjermen så mye som mulig og forsøker å hekte meg selv og skjermen i trærne. Jeg mislykkes, og lander hardt i skogbunnen. Trærne har imidlertid bremsert noe av nedfarten.

Jeg tar av meg utstyret og går ned til Erling for å sjekke at han er OK. Når jeg får det bekreftet, sier jeg at jeg går for å ringe HL. Når jeg ikke får forbindelse, men kun har dekning for nødanrop, velger jeg å ringe 112 for å underrette om at vi er ved god behold, og vil gå ned fra fjellet for egen maskin.

Erlings forklaring:

Etter skjermåpning var min hensikt å fly innover fjellet for deretter å snu og følge ryggen/dalbunnen tilbake. Jeg hadde vært i området før og vurderte dette som et sted egnet for å følge terrenget. Den gangen var forholdene bedre, det var vind i ryggen og vesentlig bedre fremdrift. Vi hadde også en del høyde over bakken, noe som gjorde det vanskeligere å beregne terrengets vinkel. Når jeg skulle tilbake til Flåm 14. juli, mente jeg at jeg hadde valgt en grei rute som jeg delvis kjente til. Jeg gjorde derfor

altfor få vurderinger underveis og så ikke at vi hadde flydd for langt inn på fjellet før det var for seint. På vei innover fjellet merket jeg heller ikke at vi hadde litt vind i ryggen.

Etter at vi har snudd 180 grader ser jeg, på samme måte som Hans Christian, raskt at vi ikke klarer å komme over kanten. Jeg ser etter alternative landingsområder og vet at det er noen åpne områder bak oss. Det slår jeg raskt fra meg da vi ikke har veldig mye høyde over terrenget. Et lite håp er å nå frem til den lille sætra, men også det skjønner jeg fort at ikke vil gå. Da gjenstod bare et reelt alternativ og jeg bestemte meg tidlig for en trelanding i myk løvskog. Jeg velger meg ut et område med relativt tett skog og forbereder meg på å ta imot trærne. Jeg bremsert det meste av farten i skjermen, som ved en vanlig landing, og staller nesten ut skjermen idet jeg tar treet med høyre ankel. Skjermen hekter i noen greiner bak meg, og jeg blir stående i treet jeg traff.

Kort tid etter kommer Hans Christian gående for å sjekke om alt er ok. Han gir beskjed om at han vil prøve å oppnå dekning på mobilen for å varsle HL.

Både Erling og Hans Christian hadde video med seg og har filmet hoppet og landingene.

2.4 Delkonklusjon

Vi hadde begge for dårlig kontroll på vindstyrken og retning før hoppet. Vi gjorde feil i å velge en rute som ikke traverserer fjellet, men er relativt flat slik at vi må fly rett ned. Endring i Hans Christians

plan med å filme Erling istedenfor Mathias har etter vår mening ikke hatt innvirkning på hendelsen. Erling hadde vært i området en gang før, men det var ikke tilstrekkelig til å ta en skikkelig vurdering av terrenget.

3. Impliserte parter

3.1 Vi to

Erling Strømmen:

Tok linekurs i BFSK/Voss 1999, har 3000 hopp. 2500 av disse hoppene er med høyverdig skjerm, og ca 40 hopp i alpint terreng. Erling har D sertifikat, Demo-1 lisens, TV- lisens og instruktør-3 lisens.

Hans Christian Amlie:

Begynte å hoppe i Lesja FSK i 1996, har 1700 hopp hvorav 1200 med høyverdig skjerm og ca 30 skjermflyginger i alpint terreng. Hans Christian har Instruktør-1 lisens, Demo-1 lisens, TV-lisens og D-sertifikat.

3.2 Hoppleder/Hoppmester

Hoppleder og hoppmester var xxx. HL var inneforstått med vår plan, og hadde etter vår mening ingen innvirkning på hendelsen.

3.3 Hoppfeltleder

Hoppfeltleder var xxx. HFL var inneforstått med vår plan, og hadde etter vår mening ingen innvirkning på hendelsen.

3.4 Flyger

Flyger hadde etter vår mening ingen innvirkning på hendelsen.

4. Rammefaktorer

4.1 Klubben

Voss Fallskjermklubb er den klubben

i landet med mest erfaring innen skjermflyging i alpint terreng. I Voss og omegn har det vært gjort fjellflyging i fallskjerm siden 2002. Voss FSK gjennom HL, Einar Huseby, har utarbeidet en egen perm til opplæring, briefing og evaluering av fjellflygingsturene. Fjellflygingspermen er for første gang i bruk i år, og det er allerede logget mange flyturer. Etter vår mening ble retningslinjene i denne permen fulgt under hoppet.

4.2 Hoppfeltet

Hoppfeltet var et relativt stort jorde i Flåm. Feltet var godkjent for hopping av HL, og har vært i bruk ved tidligere anledninger.

4.3 Operativ drift

Hoppfeltet var drevet med personell som var fullt kvalifisert for de oppgaver de var gitt.

HFL og HL la med en gang merke til at vi ikke kom ut i deres synsfelt, da vi fløy inn på fjellet og snudde for å fly ut i dalen. Etter tilbakemelding fra Kristian Moksnes som så fjellandingene våre, bestemte de seg umiddelbart å ringe 112. Redningsaksjon med helikopter ble avverget grunnet vår kontakt med redningssentralen, ref.pkt.2.3.

5. Utstyr / videoopptak

5.1 Personlig utstyr

Erling fløy i bukse og genser, joggesko og brukte kamerahjelm med hardt skall. Hans Christian fløy i fjellklær, fjellsko og brukte også kamerahjelm med hardt skall.

5.2 Fallskjermutstyr

Vi fløy begge fallskjermer av typen

Velocity fra Performance Design.

Erling – størrelse 90, og Hans Christian – størrelse 90, med respektive 2,17 og 2,3 i vingebelastning.

Ved brukskontroll ble det ikke funnet skader på verken rigger eller hovedskjermer etter hendelsen.

5.3 Vurdering av videoene

Opptakene fra hendelsen har vi evaluert, og det er hjulpet til for å gjøre denne rapporten mer detaljert.

5.4 Delkonklusjon

Vi mener den lille forskjellen i vingebelastning ikke har vært årsaken til at Hans Christian pådro seg flere skader.

6. Medisinske følger

6.1 Erling Strømmen

Kun svake smerter i høyre ankel i et døgn, samt et skrubbsår på høyre legg.

6.2 Hans Christian Amlie

- Ett brudd i båtbeinet i venstre hånd
- Ett sting i halsen
- Skrubbsår i ansikt og lår.

6.3 Delkonklusjon

Etter vår opplevelse mener vi at Erling var så heldig som man kan være og kom unna uten store skader. Videre mener vi at Hans Christian pådro seg så mye skade som det er mulig i denne typen terreng. Mer alvorlig skader enn brudd mener vi er vanskelig å pådra seg i et slikt relativt flatt terreng.

7. Vår konklusjon

Vi hadde begge for dårlig kontroll på vindstyrken og -retning før hoppet. Vi gjorde feil i å velge en rute som ikke traverserer fjellet, men er relativt flat slik at vi må fly rett ned. Endring i Hans Christians plan med å filme Erling istedenfor Mathias har etter vår mening ikke hatt innvirkning på hendelsen.

Vi mener den lille forskjellen i vingebelastning ikke har vært årsaken til at Hans Christian pådro seg flere skader.

Etter vår opplevelse mener vi at Erling var så heldig som man kan være og kom unna uten store skader. Videre mener vi at Hans Christian pådro seg så mye skade som det er mulig i denne typen terreng.

8. Forslag til tiltak

- Vi mener Voss Fallskjermklubbs krav til D-sert og 1000 hopp for denne typen fallskjermhopp er tilstrekkelig.
- Denne rapporten bør inn i Voss FSKs perm for fjellflyging
- Viktige poenger som traversering av terrenget må belyses sterkere i miljøet, samt poengteres

tydeligere i Hans Christians kompendium for skjermflyging i fjellet. Hans Christian reviderer nå kompendiet etter ønske fra SU.

- Erling og Hans Christian bør skrive en artikkel i neste Frittfall om hendelsen.
- Områder uten gode unnslippingsmuligheter må rekognoseres mye nøyere før hopping.

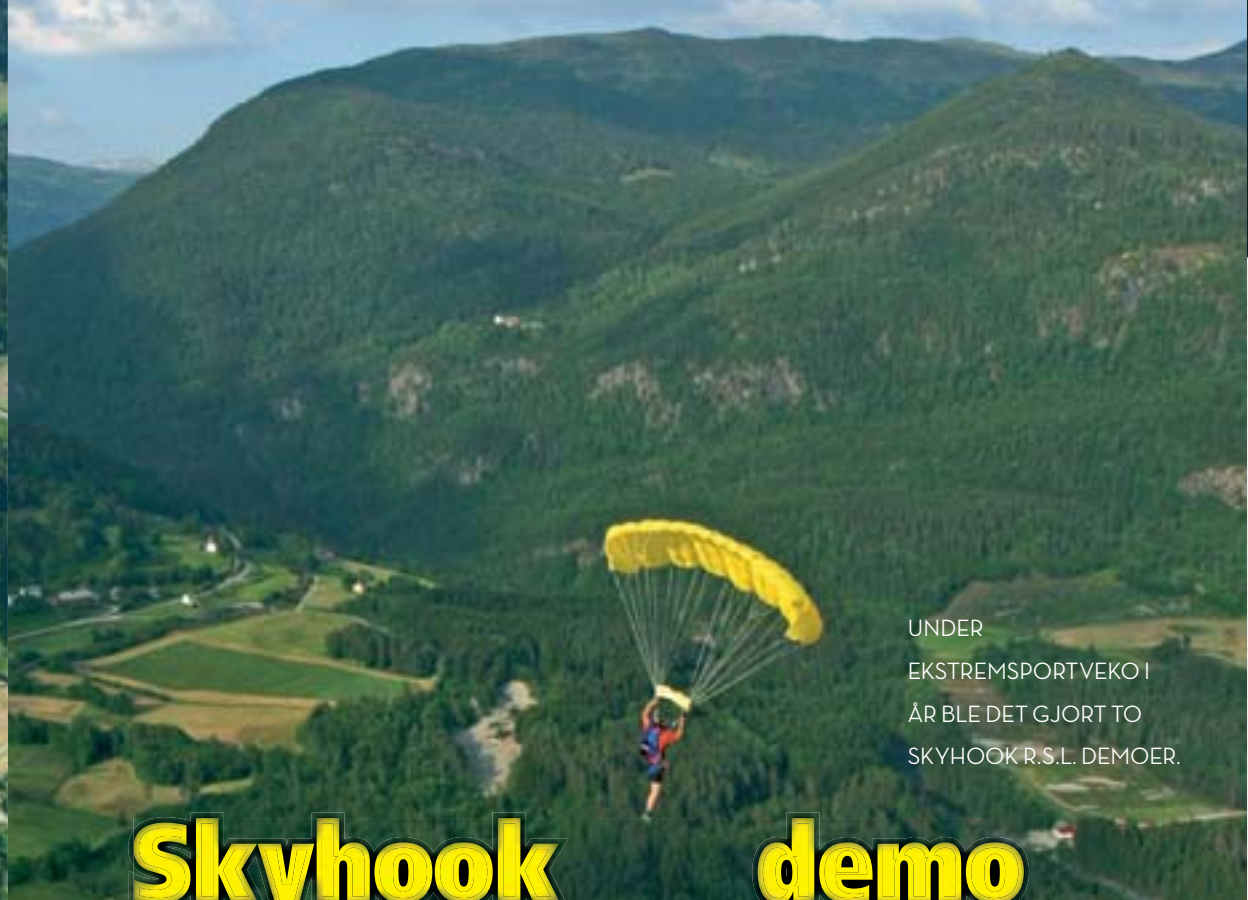
SU kommenterer

KNUT LIEN, LEDER SUTEST

Per i dag er skjermkjøring i fjell ikke regulert i vårt system hverken gjennom håndboka eller på andre måter. Det som imidlertid burde være en selvfølge ved denne type hopping som ved annen hopping utenfor vanlig hoppfelt er:

Man sjekker vindforhold ved hjelp av driver eller GPS og man sjekker at det finnes alternative landingsplasser. I tillegg til at dette er relevant ved planlagt landingsfelt vil det også være avgjørende i forhold til områder man "må" komme forbi (kanten av fjellet). Ingen av disse tingene synes å være gjort i dette tilfellet. Dersom en må benytte the accuracy trick for å finne ut om det er mulig eller ikke mulig å komme over kanten er en i utgangspunktet lavt ift det man kan kalle sikre marginer.

Når det gjelder kompendiet som det vises til er ikke dette godkjent for publisering av SU ennå, pga noe tvil om enkelte av konklusjonene som står i førsteutkastet. Ytterligere kontakt og drøftinger med Hang- og paraglider ekspertisen vil også være ønskelig for å avklare forhold mht høyde, vindforhold, termikk mm. som spiller inn og som må tas med i betraktning når en planlegger å fly i fjellet for å gjennomføre en sikker flyging. "

UNDER
EKSTREMSPORTVEKO I
ÅR BLE DET GJORT TO
SKYHOOK R.S.L. DEMOER.

Skyhook demo

SKYWALKERSTEKST OG FOTO

En Skyhook R.S.L. er et L.O.R. system som bruker hovedskjermen som pilotskjerm for reserven. Ved et kutt fra hovedskjermen, trekker hovedskjermen ut freebagen din. Dette korter ned tiden og høyden fra et kutt til bærende reserve dramatisk. Systemet er ikke nytt og har vært på markedet i flere år. Skepsisen til L.O.R. sitter likevel meget hardt hos noen, da det gamle L.O.R. systemet førte med seg noen negative sider. Med Skyhook er disse eliminert. Skyhook R.S.L. fungerer under alle tenkelige feilfunksjoner, åpner så raskt at muligheten for tvinn på reserven er minimal, og fullfører du ikke kuttet, eller kun riseren med L.O.R.'en monter på blir kuttet, da fullfører

Skyhook lanyard kuttet. Du vil altså ikke kunne henge etter en riser fra hovedskjerm og ha reserveåpning samtidig.

Skywalkers gjennomførte demoen på Voss, og Mathias Holtz brukte sin Velocity 84 som hovedskjerm. "Jeg løsnet den ene styrehåndtaket, og lente meg godt i seletøyet til den ene siden. Dette gjorde susen og jeg fikk det jeg ønsket, en spinnende Velocity. Brukte et lite sekund på å få tak på kutt håndtaket, kutta og før jeg fikk fullført hele armbevegelsen, rettet armen helt ut, hang jeg allerede under reserven. Jeg ble helt overrasket. Spinnende velocity 84, kutter, og raskere enn fort henger jeg i en bærende fin reserve uten antydning til tvinn. Det var moro!"

Demoen ble gjort over Bømoen fra

Malvin, hoppingen ble satt på standby mens demoen ble utført. Speaker på bakken, ved Einar Huseby, informerte om hva som skulle skje og hvor raskt reserven faktisk kommer ut med dette systemet. En gjennomsnitts reserve aktivert med SkyHook R.S.L. vil være åpen 70-80 fot etter kutt-away. Tre til fire ganger raskere en hva en reservepilot vil kunne gjøre. Å gjøre demoen under Ekstremsportveko var vellykket da arrangementet samler mange mennesker. Folk samlet seg ute på feltet når hoppingen ble stoppet og fulgte med på demoen. Kristian utførte demo nummer to. Da Mathias sin hovedskjerm ble hengende høyt i et tre etter demo nummer en valgte Kristian å bruke hovedskjermen som fulgte med. En Stiletto 107. Også han fremprovoserte en spinn.

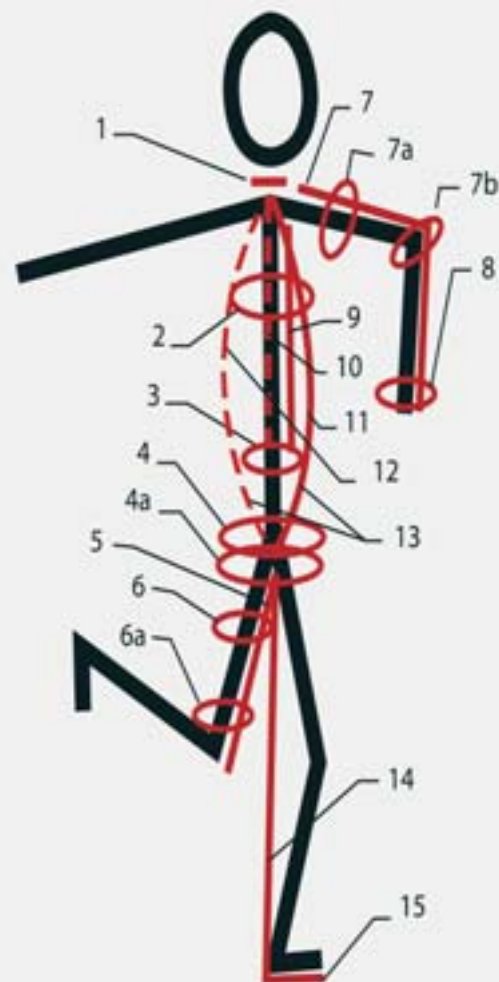
Hensikten med demoen og tillatelsen som ble gitt fra SU var på grunnlag av at man ønsket at flere hoppere skal se nytten av et L.O.R. = R.S.L. system. Flere skumle episoder og dødsfall vil bli eliminert med systemet påmontert. Som det ble vist med Mathias sin spinnende Velocity 84, et kutt med Skyhook RSL vil åpne reserven så raskt at man ikke rekker å dra med seg noe moment inn i reserven. Diskusjonen for alle erfarne hoppere med små skjermer burde være over en gang for alle. Landslaget i freefly velger i alle fall å hoppe med SkyHook L.O.R.

For mer info om Skyhook, sjekk ut www.relativeworkshop.com og klikk på skyhook R.S.L. linken.

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt holt (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger nylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongebå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magenta (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongebå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongebå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

SKYDESIGN COLLECTION • LUNDEVEIEN 20 • 2435 BRASKEREIDFOSS
 MOB: 90 78 73 70 • TLF/FAX: 62 42 33 10
 URL: WWW.SDCOLLECTION.NO • E-POST: BESTILL@SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS	PRIS		PRIS
☐ slick suit		☐ pynte- og forsterkningsbånd	135,-
☐ nylonfront	2.050,-	☐ slider holder	60,-
☐ bomullsfront	2.050,-	☐ dobbel nylonfront (lyse farger)	280,-
☐ bomulldress	2.170,-	☐ løs varmhals "smekke"	265,-
☐ lett type boogieutgave	2.170,-		
☐ kameradress			
☐ big wing	2.150,-	FARGER	
☐ small wing	2.030,-	front: _____	
☐ freestyle dress	2.210,-	ben: _____	
☐ blyvest (3 kg. m/ekstra lommer)	720,-	rumpe: _____	
☐ varmetight (polartech powerstretch)	720,-	spandex sider: _____	
		spandex rygg: _____	
		spandex skritt: _____	
		arm ytters: _____ ☐ bomull ☐ spandex	
		forsterkningsbånd: _____	
		grep/vinge: _____	
		Prisene er inklusive moms.	

EKSTRAUTSTYR

☐ forsterket kne	95,-
☐ polstret kne (med varmestoff)	160,-
☐ lag grep (ben grep)	205,-
☐ dobbel armgrep	110,-
☐ booties (standard)	440,-
☐ stringbooties (standard)	560,-
☐ stringbooties (med regulering)	670,-

☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto) ☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)

☐ VISA kortnummer: _____ Utlepsdato: _____
☐ Euro/Mastercard kortnummer: _____ Utlepsdato: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ Poststedsted: _____

Telefon: _____ Mobil: _____

MAIL BESTILLING TIL:

bestill@sdcollection.no

FREDAG 21. JULI OPPLEVDE VI NOE FRYKTELIG TRIST PÅ ÆRA. ETTER ET FLOTT HOPP FIKK VI IKKE SE INGE SAMLE SAMMEN SKJERMEN SIN, RUSLE BORT TIL HOPPKAMERATER FOR Å PRATE OM HOPPET OG GÅ SMILENDE INN I HANGAREN. DENNE GANGEN BLE HAN LIGGENDE, OG SELV OM MANGE GJORDE EN STOR INNSATS FOR Å GJENOPPLIVE HAM, GIKK IKKE DETTE.

Noen av oss som var på Æra under storformasjonsuka i juli har hoppet mye med Inge de siste årene, blant annet på Herculesboogie i Lidsjø, storformasjonsleir i Florida og på Æra. Han var en kjempeflink hopper, men det er ikke først og fremst det vi vil huske Inge for. Vi vil huske ham for at han var en utrolig flott og sjenerøs venn, at han var omtenkst og hyggelig. Vi vil også huske det gode humøret hans, smilet og de blide øynene.

Det var vondt å innse at Inge aldri kom til å reise seg igjen. Det er en viss trøst i at han døde mens han drev

med noe han likte godt, sammen med gode venner. Og når vi tenker på Inge og savner ham, vil vi på et eller annet tidspunkt bli nødt til å smile fordi vi husker hvor ofte han gjorde det.

Takk, Inge, for at vi fikk være vennene dine – i lufta og på bakken.

Hilsen Olav, Ketil, Bård, Halvor, Harald, Rune, Arne, Lars, Jakob, Jarle, Larry, Thomas og Kari

Inges siste hopp med gode venner over Æra.
André MelanFoto

Inge Dale har landet

EXPAND YOUR HORIZONS
Its PIA's 30th Anniversary

International Parachute Symposium 2007

February 5th - 9th
(regular meeting - February 2nd - 4th)
Reno, Nevada USA

GET DETAILS @ www.pia.com

Like to talk ? Get a Speaker Application

New product ? Get an Exhibit Application

Like to show off ? Get a Hospitality Suite

Register on-line ! Go to www.pia.com

Reserve NOW ! Register Early !

RENO HAS EVERYTHING:
Silver Legacy Resort
and Casino
(1700 rooms,
22 restaurants)
Casinos
Restaurants
Shopping
Pools
Skiing
Hot Tubs
Snowmobiling
Lake Tahoe
Reno / Sparks
Sight-seeing
Sierra Nevada Mountains

www.pia.com
3833 W. Oakton Street
Skokie, IL 60076 USA
Tel 847-674-9742
Fax 847-674-9743

Photography by Mike McGowan, www.funairphotos.com

Militært VM i Russland - Team Valkyries deltakelse

VI SKULLE TILBRINGE 12 DAGER SAMMEN MED 23 ANDRE NASJONER OG KONKURRERE I FS 4, PRES OG STIL.

CATHRINE TUNES **TEKST**

Russland juli '06, CISM, militært verdensmesterskap i fallskjermhopping,. Jentene fra Team Valkyrie skulle endelig få anledning til å vise resten av den militære verden hva vi hadde trent for. Konkurransen ble avholdt i russiske Airborne troops sin hjemby Ryazan, ca fire timer sørøst for Moskva.

Vi ankom Moskva internasjonale flyplass 18. juli og ble møtt av en hel delegasjon russere fra Airborne academy. Deretter fulgte en fire timers lang kjøretur i en trang militærbuss. Sultne som vi var, var det helt naturlig at vi stoppet på Mc Donalds for å få noe mat i kroppen. Etter å ha pratet hull i hodet på tolken vår og underholdt sjåføren med diverse bil-leker ankom vi Ryazan. Vi ble etter mye om og men innkvartert i "Military academy for automobiles" sammen med fire andre kvinnelag: USA, Kina, Marokko og Nord Korea. Rommene var fine og vi var veldig fornøyd. Heldigvis hadde vi kaldt vann i dusjen. På gutte-brakka var det til tider ikke vann i det hele tatt.

Dagen etter bar det til hoppfeltet med politieskorte med fulle sirener og blålys (vi hadde tross alt USA i samme buss).

Vi var håpefulle og tenkte at en tre-fire treningshopp ville vært fint. Vi skulle hoppe fra M1 8 og det var jo enkelt med tailgate og stjerneexit, men den gang ei. Russerne opplyste oss om at det var sidedøren som skulle benyttes. Sidedør, ja, ja, vi hadde jo trent fra Twin Otter, men denne døren var ca 1/3 av det vi var vant til, så her måtte det fantasi til. Det var bare en ting å gjøre,

spørre det russiske laget til råds. Etter en forklaring som var en god blanding av gebrokkent engelsk, tegn og signaler var vi klare for det meste. Treningshoppet gikk så det suste ut av døren, med Sofus hengende som et slips etter oss for å få oss på film. Vi var alle fornøyd, men det ble med det ene hoppet, resten av dagen gikk med til venting, noe vi ble veldig vant med etterhvert. Med fare for å si noe stygt om russerne, så er ikke informasjon eller effektivitet deres sterkeste side.

Dagen etterpå var det åpningssermoni i god gammel militær stil med parade, militært musikkorps og oppvisning fra kadetter tilhørende "The Russian Airborne Academy". Dette var veldig imponerende og det var helt tydelig at russerne hadde lagt mye krefter i arrangementet. Det virket som om hele byen var tilstede for å oppleve noe så uvanlig som et militært verdensmesterskap i fallskjermhopping. Dette var ikke hverdagskost i Ryazan.

Noe som er viktig for idrettsfolk er mat. Både frokost og middag ble servert ved ferdig oppdekte bord, og med det vi ville kalle full middag (stekt kylling og bygkorn var en slager!). For en normann med dårlig matlyst om morgenen var dette en "killer". Det var ikke til å komme bort fra at noen av oss ble inspirert av det russiske kostholdet; mye grønnsaker og kjøtt, lite fet og sukker. Resultatet av dette kunne vi se løpende i leieren hver morgen. Da hadde kadettene morgenjogg i bar overkropp, og selv et godt norsk treningsstudio har ikke samme standard på "deff" og muskler!

Tolkene var rekruttert fra byens kvinnelige studenter. Hvert lag hadde sin egen tolk som sto til disp. hele tiden mens vi var der. De tok oss med på sightseeing i byen og hjalp oss så godt de kunne. For dem var dette en kjempeopplevelse. Det var ikke hverdagskost med turistbesøk, og det ble felt noen tårer da vi skulle reise. Det var

første gang de snakket engelsk med noen andre enn læreren sin, men det var intet å utsette på ferdighetene av den grunn!

Delegasjonen til Russland bestod av oss fem utøvere og Anna Maria Lund som dommer. Det var krav til at alle nasjoner skulle ha med en dommer. Anna Maria kom med som en partybuster blant alle de eldre herrerne i dommerligaen. Vi synes det var immari kult at hun ble med, vi takker og bukker. Vi ser med stjerner i blikket frem til at du blir med oss til India Anna Maria.

Pres og stil konkurransene

Så over til konkurransen. Den startet etter to dager og naturlig nok var vi veldig spente. Vi hadde snikket litt på de andre kvinnelige firerlagene og konkludert med at USA og Russland ville bli sterke konkurrenter, men at det absolutt var muligheter for å komme tilbake til Norge med noe annet enn bare gode minner. De andre lagene Marokko, Kina, Hvitrussland og Ukraina var best i stil og pres.

For å utdype dette litt nærmere da de fleste som leser dette antagelig ikke er så familiær med militær hopping, så er FS en gren som er blitt et satsningsområde først de siste fire årene. Det er helt klart at det er pres og stil som er stort og av den grunn snitter ikke lagene så høyt innen FS. Bortsatt fra enkelte land som USA, Russland og Belgia som har trent mye firerhopping. Av den grunn bestemte vi oss for å stille i de to andre grenene i tillegg til FS 4 for å få et innblikk i disse.

Det bød på et par utfordringer da vi ikke hadde rigger for pres, men hva får ikke

vel ikke fem blonde jenter til! Det danske landslaget stilte opp med rigger og ga oss til og med instruksjon. Pres er ikke lett, det kan hele laget underskrive på. Vi hoppet åtte runder, og det var bare Sofus som traff platen på 14 cm. Det må vel sies at det var litt nybegynnerflaks, for det ble med den ene gangen. Ellers var både Anne Simone, Trude og Lady C (også kalt Cathrine)

innenfor madrassen på ihvertfall tre hopp hvis man legger godviljen til. Til opplysning så medførte vår deltakelse til en ny regel innenfor press:

- Dommerne avgjør etter første runde om utøveren er "safe". Hvis ikke så blir det med det ene hoppet (altså ingen boogiehoppere).
- En utøver kan ikke ha mer enn 50 cm

etter fire runder, da har man bevist ovenfor dommerne at man ikke er spesielt "accurate".

Vel ingen skal si at vi ikke var "safe".

Hvis press er vanskelig så er det ingenting mot stil. Det er en gren som virkelig preges av presisjon, hurtighet og ikke minst "style". Vi overlevde en runde. Lady C i front med gjennomføring av frontloop i stedet for backloop, uten at hun selv var klar over det (slå den). For de som ikke er helt med i terminologien, så dreier "style" seg om å gjøre en høyre og en venstre 360, backloop, deretter en høyre og en venstre 360 for å avslutte med en backloop innen 10 sekunder. Dette høres jo enkelt ut tenker du, men du får plussid hvis du over- eller undersvinger i forhold til heading, samt at loopen også må gjøres på heading. Det beste med stil er de fantastisk flotte draktene, noe som Trude og Anne Simone selvfølgelig måtte utforske. Say no more! Ellers var det igjen Sofus som ble best, så det kommer tydeligvis noe bra ut av denne freeflyingen hennes.

FS 4 konkurransen

Så til det vi var kommet for, FS 4. Runde en gikk bra med 11 poeng og vi lå på en tredjeplass bak Russland og USA, men så startet morroa. Kristin ble syk, mest sannsynlig matforgiftning, og havnet på militært sykehus, hvor det ble utført alle slags tester (ultralyd, gastroskopi, to typer røntgen, mange blodprøver og flere flasker med intravenøst). Det gikk heldigvis ikke så ille som med den amerikanske videomannen som fikk fjernet blindtarmen sin under oppholdet! I tillegg til Kristins sykehusopphold klarte Anne Simone å forstue foten i en landing.

Det må vel sies at det var en tendens til krisestemning da runde to skulle starte og vi kun var tre operative hoppere. Reglene sier at vi ville stå med null poeng

i runden om vi ikke var istand til å hoppe den dagen. Det endte med at vi med tårer i øynene appellerte til alle lagene om å få hoppe dagen etter, noe som alle gikk med på. Men Kristin var fremdeles på sykehus dagen etter, og etter at vi hadde ventet og ventet i dagevis var det selvfølgelig denne dagen vi endte med å hoppe tre runder på rappen. Sofus gjorde en kjempejobb som reserve og vi klarte å beholde tredjeplassen. Rett etter at vi var ferdig med å hoppe kom en blek men fattet Kristin tilbake fra sykehuset. Ikke verre enn at hun var forholdsvis irritert over å gå glipp av hele konkurransen (ganske forståelig siden hun i løpet av 12 dager i Russland kun fikk fire hopp; ett treningshopp i FS 4, ett konkurranse hopp i FS 4, ett i style og ett i accuracy – deretter sykeleie). Det ble selvfølgelig med de fire rundene. Været og en dommer-teltbrann satte en effektiv stopper for at vi fikk hoppe de to siste rundene. Men slik er det i konkurranse, det kan vel de fleste som har vært med i dette gamet skrive under på. Som sagt fikk vi en flott tredjeplass, og kom tilbake til Norge med både bronse og heder, samt en masse gode minner. Vi kan nesten ikke vente til vi skal til World Games i India i 2007 hvor vi kommer til å møte mange av de samme lagene.

Kom deg opp av soffan!

Tønsberg Fallskjemklubb inviterer deg til turbinhopping i helger fra vår Twin Otter LN-JMP gjennom hele vinteren. Vi kan friste med oppvarmet kabin, oppvarmet pakketelt, lun stemning og gratis kaffe.

Følg med på www.hoppfallskjem.no for hoppinformasjon!

HANS RASMUS
BREISTEIN **FOTO**

INNLEDNING FRA EN FØRSTEREISGUTT
HÅVARD FLAAT, ACTION FORCE **TEKST**

Mandag 31. juli går tre spente førstereisgutter ombord på Norwegian sin rute til Berlin. Vi er mildt sagt dritspente, men Chris er mest nervøs for at han er del av en enorm "practical joke" og at vi har kødda med han i hele sommer om at vi skal til VM. Nervene letter litt når vi forlater Gardermoen, og to timer senere sitter vi i leiebilen på vei sørover. Vi skal til Gera, som ligger 22 mil sør for Berlin. Jeg sammenligner avstanden med Namsos-Trondheim, en tre timers kjøretur, men autobanen og leiebilen samarbeider godt og en og en halv time seinere er vi framme. Opelen har snitta 180 og fartsboksene som er satt opp i redusertfart sonene er garantert tomme for blitz, mye på grunn av en snedig

VM i Gera 2006

oppfinnelse som heter "cruise control". Lommeboka til Derek er som vanlig skrapa, så vi lurer han til å tro at han skal få bo i Pokahontas-teltet til dattera til Chris som han hadde "tatt med". Selvfølgelig så kødda vi og snille som vi er så får han bo med oss på hotell.

Vi er tidlig oppe tirsdag morgen og koser oss med frokostbuffeten på hotellet før vi suser opp til feltet. Derek hiver i seg omtrent 23 brødsiver, 12 flasker juice, 27 yoghurt og tar med seg halve fruktfatet i lomma med et himmelsk smil om munnen. Konkurransen begynner ikke før søndag morgen. Vi har planlagt å bruke dagene fremover på trening og optimistiske som vi er kjøper vi 30 hopp som vi planlegger å gjøre unna i en fei. Det viser seg å bli vanskeligere enn trodd.

Det går et lite sukk igjennom huet mitt når jeg kommer til hoppfeltet i Gera og ser at det er omringet av vindmøller på alle kanter. Hvem legger et hoppfelt midt imellom en masse vindmøller tenker jeg, og håper at vi er kommet til feil hoppfelt. Jeg skjønner imidlertid raskt at dette er rett plass. Det kan ikke være tilfeldig at PD og Icarus har satt opp ca 200 blades og at noen har reist opp en stor hvit teltpark med ett telt til hver nasjon. Nei, dette er riktig. Vi stikker i manifest og står klare med rigger og sertifikater for innregistrering. Tyskerne er tydeligvis ikke så nøye med det for det holder at en av oss signerer for at alle er hoppere og så er det bare å sette i gang. Vi stikker bort til teltet med det norske flagget på og der popper Arcteryx ut klare til å gå på løft. Ditta smiler på sedvanlig vis og gir oss en god velkomstklem før hun spurter mot flyet.

Været er ikke helt med oss og at arrangøren kun har skaffet to twin-ottere gjør

at det blir lite treningsshopping. Litt etter litt siger alle de andre lagene inn i på feltet og da begynner jeg seriøst å lure på hvordan de skal få avvirket konkurransen fra bare to fly. Bekymringen viser seg etterhvert å være berettiget, spesielt når vi ser værmeldingen for konkurranseuka. REGN!

De to siste norske lagene kommer også ettevert sigende, og den norske delegasjonen blir fulltallig. I tillegg til lagene består den norske delegasjonen av Head of Delagation Carl-Erik Tuv, cheerleader Mira Donovan, accompanying persons Roar Tveit (samboeren til Trude) og Hans-Rasmus Breistein (samboeren til Sofus) og pakke-Ari. Valkyrie kommer så og si rett fra militært VM i Russland og Skywalkers kommer fra Berlin der de har bodd hos slektningene til Mathias. Med seg hadde de desverre også møkkaværet, og vi bruker holdingtida på å sprade rundt i Gera, og se på pay-TV (mest det siste). Byen er på størrelse med Trondheim og ligger i det tidligere Øst-Tyskland. Med unntak av noen få Trabant-biler og noen skikkelig slitne høyblokker er det lite som minner om tiden før muren falt. Litt shopping til tross, det eneste vi tenker på er konkurransestart.

Tyskerne har imponert stort i forbindelse med åpningsserimonien lørdag kveld. Masse folk og god stemning bidro til en verdig start på mesterskapet. Mathias var flagghopper og gjorde jobben godt. Det drar seg etterhvert til med noen ganske lange taler og jeg sniker meg inn i teltet for å lese en avis i stedet. Til min store overraskelse finner jeg Ole Petter og Erling der inne også. De har tenkt det samme som meg tydeligvis.

Søndag morgen er det konkurransestart. Hele den norske delegasjonen er tidlig på plass og vi forbereder oss så godt vi kan. Lagene har ulike ambisjoner for mesterskapet, men felles for alle er at vi er vannvittig spendt på hvor langt all treningen, innsatsen og ikke minste pengene vi har lagt ned rekker i det ypperste selskap.

DITTOSTEKST

Arcteryx ankom Gera en uke før konkurransen startet. Gera er en veldig typisk Østtysk by. Hvordan man forklarer det er jeg ikke helt sikker på, men det er veldig tydelig når du kommer dit. Kontrastene mellom stygge blokker og de gamle flotte villaene er utrolig. Været var fantastisk, sol og sommer og temperatur som var bra når man var utendørs, men nærmere skrelljøn-gazillion grader inne på hotell rommene som var uten air-condition! Vi hoppet noen oppvarmingshopp i strålende vær, bekymret oss litt for temperaturen fordi det var umulig å sove og tenkte at vi måtte investere i en mini-air-con. Oppvarmingshoppene var bra, vi følte at vi var på vei mot konkurranseformen og at vi var nesten in-the-groove. Når de andre lagene ankom feltet var vi ferdig med de hoppene vi hadde planlagt og treneren ble ganske paff når vi fortalte at vi var ferdig for dagen og ville ut å løpe! Enkel forklaring: Skogen rundt Gera er utrolig fin for løping. Og det er merkelig hvordan Ole sin begeistring for løping smitter over på oss andre... men så bra! Vi holder oss i form og er verdens lykkeligste etter løpeturen.

Det var superartig i år at den norske delegasjonen var så stor. Det gjør hele settingen mye mer spennende; å følge de andre lagene til flyet når de skal opp, masse HI-5 og bra stemning i teltet. Så klart var IPC-pamp Bergan med oss – det er alltid "comforting" å ha noen med som kan reglene fra A-Å. Carl-Erik

gjør heller ikke en dårlig jobb der han løper rundt og styrer og ordner... Jeg lover dere, han kan ikke bare reglene fra A-Å men han husker også alle resultater, alle runder, alle scorene og alle deltagerne fra ALLE VM fra 1987! Anna Maria og Tone var også på plass og kastet glans over dommergjengen.

Når det nærmet seg konkurransen begynte været å bli ørlittegrann dårligere og når konkurransen startet hadde været blitt ganske så dårlig. Under konkurransen var det meget dårlig så vi tilbrakte mange timer på stand-by på hotellrommet for å ikke fryse i hjel i teltet på feltet.

Vi var imidlertid skikkelig på hugget når vi begynte å hoppe, scoret bra og var fornøyd med innsatsen. Man føler likevel alltid at man kunne gjort det bedre, uansett hvor bra man har gjort det. Det er nettopp derfor det er så fint med 10 runder i konkurranse, det gir en muligheten til å vise at man virkelig kan gjennom 10 runder. Men VM 2006 ble ganske amputeret, kun fem runder i firer open. Det var merkelig å stå der på feltet og høre de annonserne på høytalerene at VM 2006 var ferdig. Vi følte faktisk at det aldri hadde begynt ordentlig! Vi er fornøyd med innsatsen. Scoret 21 i snitt på fem runder og endte på femteplass. Jeg skryter ikke når jeg sier at disse rundene var den treige halvparten av det hele og at vi kunne gjort det enda bedre!

Arcteryx vil takke alle som har støttet oss igjennom sesongen 2005-2006. Alle sponsorer, hoppfeltene og staben på hoppfeltene hvor vi har hoppet i Norge: Åra, Tønsberg og Voss, takk

for samarbeidet i sommer. Vi må også takke pilotene som har hørt på mas og fjas om flytting av spot så vi kan komme oss kjapt på back-up'en, vi takker pakkere som må høre på syting om at vi vil ha mykere åpninger, kiosk folkene som må komme med for til oss pronto, manifest som også må høre på mas og fjas om hva som er best for laget og FS-skole deltakerne! Vi takker andre hoppere for å ha blitt med opp på lette løft så vi får trent, vi takker Carl-Erik og Per i Tønsberg for organisering av overnattingsplasser, vi takker styret i F/NLF, "sjæfen" Trude, og hennes høyre hånd Jan Wang. Ja, nå blir jeg nesten sentimental her, men seriøst: Arcteryx hadde aldri gjort det så bra om ikke dere folkens hadde vært der!

Jeg vil også takke Øyvind for tre fantastiske år som lagkompis. Jeg kommer til å savne deg på laget!

Valkyrie

TRUDETEKST

Valkyrie kom til Tyskland etter 14 dagers værholding på militært VM i Russland og hadde store forhåpninger om at alt skulle bli så mye bedre i Gera. Alle på laget var friske og raske (bank i bordet! Vi hadde alle Kristin sitt sykehusopphold i Russland friskt i minne...) og vi var klare for å hoppe!

Vi klarte å få fem oppvarmingshopp før regn- og vind satte inn. Vi hadde ikke hoppet Twin Otter siden treningsleiren vår på Jarlsberg tidlig i juli og det var greit å få friskt opp noen exiter før konkurransen startet. Erfaringsmessig har vi nemlig "slitt litt" med sidedørs-exiter.

Totalt var det 12 kvinnelag med i Gera, og dette er det høyeste antall kvinnelag i et VM til nå. Frankrike og England var favoritter til gull, og Russland og USA gode nok til å kjempe om medalje – de andre lagene viste vi egentlig fint lite om. Våre ambisjoner dreide seg ikke om plassering i år, men mer om å gjøre en god konkurranse med minst mulig feil. Trude hadde fått forbud om å tenke på poeng og snitt, men hadde likevel (en hemmelig) ambisjon om at vi skulle snitte 12 pluss.

Dessverre fikk vi en litt dårlig start med nesten funnel exiter på både runde en og to. De tre neste hoppene var derimot veldig bra og vi avanserte oppover resultatlista fra siste plass etter runde en til syvendeplass.

Dessverre ble VM over alt for tidlig! Vi hadde nettopp hoppet oss varme og så var det hele over. Syvendeplass og 12,6 i snitt på fem relativt treige hopp er vi likevel fornøyd med. Det er langt til toppen (England hadde en kjempe konkurranse og endte med 19 poeng i snitt!), men ikke fult så lang til bronzen (Russland med 14,6 i snitt). Vi har ambisjoner om å være en større trussel til neste år!

Skywalkers

MATHIASTEKST

Vinden slår inn i Twin Ottern, døra er åpen, bråket fra vinden fyller flyet, lagene begynner å hoppe ut. Med bøyd rygg, beveger du deg sakte nedover mot døra. Første runde i VM er sekunder unna, hjertet slår, du tar skrittet til døra, puster inn. 1, 2, 3.

Ja, vi skulle altså til denne følelsen, men før det var det også en god del andre ting som skjedde.

Vi hadde ladet opp til VM med The Nordic Meet (TNM) på Voss, overskuddet til en god konkurranse var samlet opp etter mange gode TNM hopp. Gudfryktige som vi var før dette VM dro Skywalkers til Raundalselven på Voss for å vaske seg rene før mesterskapet. Elven tok med seg all gammel skit og alle bekymringer. Det friske, rene fjellvannet ga oss styrken vi trengte og rensket kroppene våre. Ved avreise fra bygda Voss samlet handelsmenn, bønder, kjøpmenn, ja hele bygda strømmet til og vinket farvel. Tusener samlet seg på togstasjonen for å hedre sine landsmenn, vinket og ønsket freefly laget lykke til. Oppe i fjellsiden skjult av mektig natur skimtet vi skogens konge som nikket ærbødig til oss, ned fra de store høyder kom en ørn dalende og suste i barte høyde forbi. Budskapet var ikke til å ta feil av. Med tårer i øynene gikk vi stolte inn i flyvemaskinen som skulle bringe oss trygt og

sikkert til Tysklands hovedstad Berlin. Hurtigere enn noe damplokomotiv kunne drømme om suste vi over flotte Skagerrak og våre danske venner, over de nord-tyske slettene, retning Berlin.

Vel fremme i Berlin innlosjerte vi oss hos Mathias sin tante som hadde stilt huset sitt til disposisjon for tre trøtte nordmenn. Neste dag gikk med til en meget intensiv sykkel tur i Berlin sentrum med Mathias som reisefører. Standard turist ruta med Brandenburgertor, Reichstag og Unter den Linden ble besøkt og uendelig med kilometre på tre gamle damesykler ble tilbakelagt.

Dagen etter bar det videre til Leipzig. Leipzig, fødebyen til komponisten Richard Wagner, har et av Europas eldste universiteter grunnlagt i 1409 og gamle tradisjoner i bok og forlag bransjen. Dikteren og forfatteren Johann Wolfgang Goethe så vel som en av vår tid mest betydningsfulle komponister Johann Sebastian Bach har jobbet og studert mange år i denne historiske byen. Vel, vel. Med Inter City Ekspress toget kom vi oss altså frem fra Berlin og videre til Gera med normalt tog. Fett å suse avgårde i godt over terminalhastighet med tog.

Med 16 deltakende lag og et høyt nivå på mange av disse var vi veldig spent. Spesielt på Italia som viste seg som meget dyktige under World Cupen i Eloy. Begge de franske lagene forventet vi ville være overlegne. USA overbeviste ikke i Eloy, men kapret tredjeplassen. Nå lekte vi med tanken på å slå det amerikanske laget. Det hadde vært moro. Fullt klar over at flere lag ville kunne overraske oss var vi litt små urolige før konkurransestart. Det er vanskelig å vite hvor flinke de andre lagene har blitt eller er. Ofte har man kun hørt om hva enkelte lag gjør på frirunden sin, og det er selvfølgelig vanskelig å gi noen formening om en score på en frirunde kun presentert verbalt... Action Force derimot visste vi hadde en god frirunde.

Så sto vi der, i flyet, døra åpen, det er vår tur. Erling klatrer ut, henger seg fast på flyet som en apekatt, Kristian og Mathias stiller seg opp, to korte klem i håndgrepet og vi tar skrittet ut i lufta. Nå gjelder det.

Runden gikk bra og vi landet med et smil. Vi var fornøyde med førsteprirunden vår, ikke like fornøyd

med scoren som ble 7.0. Vi lå likt med Storbritannia og godt foran det amerikanske laget. 0.3 poeng foran oss hadde vi Action Force som lå på en femteplass. Dette ville bli spennende. Første.runden i freefly betyr mye, da dommerne gjerne gjør seg opp en mening om frirunden her. De neste rundene er det vanskelig å gjøre markante forbedringer på scoren. Skuffelsen over scoren var kortvarig, vi var fornøyde med egen prestasjon så her var det bare å gi gass.

Dommen var falt, nå måtte vi vise hva vi var gode for på speedrunden.

Vi var klare for å gi alt på speedrunden og håpet vi kunne ta igjen noen lag. Vi gjorde en bra runde, endte opp med ni formasjoner som gir scoren 7.2. Neste frirunde ble også gjennomført uten noen store feil, vi var fornøyde. Scoren ble den samme som på førsterunden. Etter endt konkurranse var vi veldig fornøyd med plasseringen. Femteplass i VM var et mål vi satt oss høsten 2005 og det greide vi. Super bra. Femteplass under VM 2006 var også et mål satt for freefly landslaget i langtidsplanen 2005-06 av F/NLF. Så vi er i rute!

Scoren vi fikk på frirunden må vi ta lærdom av og vi må strebe etter å sette sammen en runde som dommerne liker bedre enn de gjorde denne gangen. Vi var fornøyde med egen innsats likevel og hadde det utrolig moro. Neste VM blir med nytt lagmedlem, da skal vi stille bedre forberedt enn noen gang!

Nivået på freeflying har skutt i været siden sist VM. Super gøy å komme til VM å se lagene sine frirunder og dele kunnskap. Det var et høyt nivå på de 10 første lagene med kun 3.1 poeng som skilte vår femteplass fra 10. plassen, opp til medaljørene var det et lite sprang. Italia spesielt imponerte voldsomt på speedrunden. De tangerte gullvinnerne Babylon med 16 formasjoner, imponerende. Man kan se på resultatlista og lese at nivået har steget formidabelt godt i Europa. I USA har vertikal firer hopping oppslukt mange lag og den artistiske delen av freeflying har sett bedre tider. Nye dyktige artistiske freefly lag er likevel i demning også der. I Europa, Australia og Russland derimot blomstrer lagene frem, Bedford tunnelen

kan føre til et ytterlige sprang for nivået på freefly lagene i Europa. Frirundene til de beste lagene i VM inspirerer enhver freeflyer til å gi enda mer gass, helt utrolig fett å se hva lagene gjør. Bestill VM DVD på www.worldmeet.com og la deg inspirere!

Deltagelsen til Action Force viser at det er mulig for flere enn landslaget å delta på internasjonale konkurranser. Er nivået på laget bra nok, kan man komme seg til World Cup og VM og konkurrere mot verdens beste lag.

Oppsummering
fra F/NLF

TRUDE SVIGGUM, LANDSLAGSANSVARLIG **TEKST**

Norge stilte med en stor fallskjerm delegasjon i Tyskland. Ett lag i firer (åpen klasse), ett lag i firer kvinneklassen og to lag i Freefly, samt en solid heia-gjeng og støttepersonale. Etter et par dager med værholding og stadig mer desperate arrangører fikk vi sågar vår "egen" Twin Otter LN-JMP nedover til Tyskland.

Alle oppførte seg eksemplarisk, både i og utenfor konkurransen, og resultatene kan vi absolutt være stolte over!

Begge landslag oppfylte ambisjonene satt i "Langtidsplan for landslag 2005-2006" om et resultat blant de fem beste nasjonene. Action Force og Valkyrie gjorde også en god innsats.

Gratulerer alle sammen!

Action Force

HÅVARD **TEKST**

Action Force hadde egentlig ingen ambisjoner før dette mesterskapet. Grunnen var enkelt og greit at vi ikke ante hvordan vi lå an i løypa. Før vi dro googla jeg alle påmeldte lag og fant raskt ut at basert på antall hopp så måtte vi kjempe langt nede på resultatlista. Gleden var derfor stor når vi fikk dømt det offisielle treningshoppet til 8,2. Kanskje kunne vi gjøre det bra allikevel. Vi gjorde et bra førstehopp og vi var dødshappy når vi fikk det dømt til 7,3. Med det resultatet lå vi på en utrolig gledelig femteplass. På neste speedrunden gjorde vi det OK, og røyk dermed ned til en åttendeplass. Nå håpet vi på godvær slik at vi kunne avansere på de neste to rundene. Vi fikk gjort to runder til og med det avanserte vi til syvendeplass. Dessverre ble runde fire strøket på grunnlag av en protest fra Australia som vi ikke helt fikk med oss grunnen til. Det var synd fordi med det så ble det en åttendeplass. Hadde runde fire blitt tellende hadde vi slått USA. Alt i alt var vi utrolig happy med innsatsen vår og resultatet. Spesielt basert på at vi hadde totalt 200 laghopp sammen, og da kan en ikke forvente alt for mye.

MATIAS HOLTZFOTO

MATIAS HOLTZFOTO

FS4 åpen klasse

Plass	Land	Runde 1	Runde 2	Runde 3	Runde 4	Runde 5	Runde 6	Runde 7	Runde 8	Runde 9	TOT	Snitt
1	USA	20	27	25	17	28					117	23,4
2	France	17	25	23	21	25					111	22,2
3	Italy	19	26	22	19	24					110	22,0
4	Russia	21	23	23	17	25					109	21,8
5	Norway	18	25	21	17	24				19	124	24,8
6	Belgium	19	25	18	17	23				22	124	24,8
7	Germany	17	23	20	16	18				20	114	22,8
8	Denmark	15	22	15	17	21				18	108	21,6
9	Spain	16	18	17	14	19				19	103	20,6
10	Canada	15	14	19	14	22				19	103	20,6~

JOJO PRIEDEMANNFoto

Vinnerne av Skysurf konkurransen
Skysurf Team PULSE med Oliver Furrer,
Lukas Koller og Jojo Priedemann.

FS4 jenter

Plass	Land	Runde 1	Runde 2	Runde 3	Runde 4	Runde 5	Runde 6	Runde 7	Runde 8	Runde 9	TOT	Snitt
1	Great Britain	16	23	19	15	22					95	19,0
2	France	17	22	18	14	18					89	17,8
3	USA	12	15	17	12	17					73	14,6
4	Russia	12	16	15	13	17					73	14,6
5	Germany	12	16	14	10	14					66	13,2
6	Netherland	10	15	14	11	14					64	12,8
7	Ukraine	11	14	14	11	13					63	12,6
8	Norway	9	14	14	11	15	10				63	12,6
9	Switzerland	12	14	13	9	15	11				63	12,6
10	Australia	10	14	14	10	14	11				63	12,4

Freefly

Plass	Land	Runde 1	Runde 2	Runde 3	Runde 4	Runde 5	Runde 6	Runde 7	TOT	Snitt
1	France 1 - BABYLON	9,1	9,3	9,1						20,5
2	France 2 - JOK'AIR	8,9	8,8	9,0						20,3
3	Italy	7,8	9,3	8,0						25,1
4	Germany 1 - FREEFLY PARATEC	8,0	7,6	7,8						23,4
5	Norway 1	7,0	7,2	7,0						21,2
6	Great Britain 1	7,0	6,8	7,2						21,0
7	USA	5,8	8,3	6,4						20,5
8	Norway 2 - ACTION FORCE	7,3	5,8	7,2						20,3
9	Germany 2 - FREIE RADIKALE	6,7	5,2	6,9						18,8
10	Australia	6,2	5,8	6,1						18,1

HJELP – DETER TO UKER IGEN TIL NM STARTER OG DET HAR AKKURAT GÅTT OPP FOR OSS AT INGEN I FULLDRIFTSSTABEN KAN STILLE PÅ JOBB! ALLE HARENTEEN BEGYNT PÅ SKOLE ELLER I JOBB IGEN (FRYKTELIG DÅRLIG TIDSPUNKT FOR NM) ELLER SÅ SKAL DE DELTA SELV (SÅ FREKT, BARE FORDI VI OPPFORDRER FOLK TIL Å STILLE LAG, SÅ HØRER DE PÅ OSS FOR EN GANGS SKYLD).

En aldri så liten rapport fra

ANNICHEN ROKNE **TEKST** HENNING HEGBOM **FOTO**

Heldigvis har vi Tone og Christine, Helse- og Sosialkomiteen – de jobber på spreng for å organisere banketten, og den er jo viktig. De deler også tonen (lattermild desperasjon) som etter hvert preger den fem-kvinner-store NM-komiteen. I tillegg til festkomiteen, stevneleder og org.komiteleder, har vi også en eminent presseansvarlig med: Åsa.

Et par telefoner senere var heldigvis hoppfeltstaben på plass. Vi har noen fantastisk flinke folk som stiller på kort varsel og redder oss – gang på gang. Særlig takk til Helge og Monica!

Komitearbeidet

- OK, vi trenger penger – hvor mye? Tja, vi ringer rundt og tar det vi får? Seks telefoner – fire bedrifter gir oss fra 1.000 – 10.000 kroner. Strålende! Banketten er i boks! (Hvorfor begynte vi ikke før?)
- Vi trenger trykksaker – plakater og program. Hvem har bilder? Sender noen forespørsler og får bilder og lov til å bruke dem fra alle vi kontakter. Proffe fotografer som var på plass i "Veko" ville mer enn gjerne hjelpe oss. Trykksaker ordnet på to dager. Fy søren, så bra det er å bo på et lite sted hvor folk kan svinge seg rundt fordi de ser ekstremsport som positivt for bygda!
- Dommerutstyr – undertegnede var dommer en gang i forrige århundrede og erindrer at utstyret aldri funka på første forsøk. Vi stresset derfor for å få avklaring på ting og tang vi måtte skaffe, men skjønte ikke stort av svarene (masse tekniske uttrykk vi skjønte båret av). Som vanlig var utstyret så vidt operativt til konkurransestart...
- Hva med premier? Medaljer kom tidlig fra NAK (før vi egentlig hadde kommet i gang med vårt komite-arbeid, stressfaktor alene – så lett, så tidlig...) og inngraveringen gikk smertefritt – utrolig! Pokalene var det verre med. Vet dere at ingen vet hvor Skydesigns Vandrepokal eller TØFSK's Vandresverd har tatt veien? Etterlyses herved

på vegne av fjorårets, årets og alle fremtidige vinnere. Andre premier var det som vanlig lett å få tak i: gavedryss fra samarbeidspartnere setter da en ekstra spiss på premieutdelingen?

• Vi må selvfølgelig lage goody-bags! Alle deltakere fikk utdelt sin egen goody-bag som innholdt viktige safety-gadgets: kondomer, refleks, plaster, hodepinetabletter, ekstra loop, pullup-cord med mer fra sponsorer overalt. I tillegg var det rabattkuponger fra Avholdskafeen (et nesten surrealistisk samarbeid?), kaffebaren (nesten surrealistisk på Voss!) og gavekort på Dolly Dimple.

• Åpningsseremoni – hva gjør vi?

Plan A: Alle VIP'ene på "kongetribunen"; Asgeir - formann i klubben, HC – formann F/NLF, Jan – fagsjef, Oddmund – sjef for Forsvaret på andre siden av stripa, Sveinung – leder av Idrottsrådet på Voss. Kan hverken formann i klubben eller formann i F/NLF stille? Det gjør ikke noe, det blir mer humor med å vise de tomme "kongestolene" – HC var jo lost allerede tidlig i sommer, ikke sant...? Videre skulle alle lagene presenteres av vår faste dyktige speaker: Egil. Med humor det også! Så skulle Voss sin store sønn, Even "swoope" gjennom (les:i) trærne, men her satte undertegnede stopp (kona, må vite), så skulle Tone og Morten fly med wingsuit og røyk og Einar/HI skulle ta med kamerater på et lavhopp fra Malvin (det er jo gøy for hoppere å se hopping?) før Thomas skulle avslutte hoppeseansen med flagget på 300 kvm. Når jubelen stilnet etter hans landing skulle "Ja, vi elsker" runge fra høyttalerne, med staben (ja, den fem-kvinner-store NM-komiteen!) som forsangere.

• HVA SIER DU, ÅSA? TV2, TVNorge og NRK er interessert i åpningen? OK – vi kutter alle kongetribuneidèer og vi dropper de humoristiske presentasjonene av lagene som garantert stiller med artigere lagnavn enn noensinne. En presseansvarlig som faktisk får ut pressemeldinger og som faktisk får mye tilbakemelding – wow! Vi må jo skjerpe oss da? Vi kan jo risikere å komme på TV.

Gjennomføring

Åpningsdagen kunne det ikke ha regnet mer. TV-selskapers dekning var avverget, all hopping avlyst og "seremonien" ble improvisert på en fremragende måte av vår faste dyktige speaker. Et innslag ble beholdt: Arne med Fanitullen på fele. Noe nasjonalromantikk skal vi pinadø tvinge på dette Norgesmesterskapet! De fleste flaggene husket vi på også...

Trekning av runder og starttrekkefølge – en noe forvirrende seanse der det måtte utdeles bruksanvisning med trekningen. Artig?

Innledende runder

Så begynte slitet vårt (Mel: Karius og Baktus). Været var – skal vi si utfordrende? Værmeldingen for de neste dagene likeså. Av 81 deltakere var det sikkert 50 som hadde en mening om hvilken gren og og hvilket hopp som skulle gjøres, og som alle prøvde å gi oss mer eller mindre velmente råd. Et par retningslinjer for prioriteringen: flest deltakere og mest trening bak 4-er og freeflying (men så var det 4-er-deltakeren som skulle følge sin datter på første skoledag da – hvordan lurer vi inn det?). Flere deltakere som deltar i flere grener (og særlig han ene langhåra – som hadde en vag grunn for ikke også å delta i swooping – vi skiftet mellom å ha lyst til å drepe ham for hans entusiasme i deltakelse på NM – og å kysse ham for å faktisk ikke delta i den siste grenen). En tidvis (les: konstant) stresset stevneledelse hadde utrolig mange gode manifestoppsett som ofte ble forkastet etter at vi hadde annonsert lagledermøte, fordi vi oppdaget en ny deltaker som var med i parallelle grener. Ny plan ble da laget på vei fra manifest og inn i stuen... Heldigvis for oss, men det kan umulig være så bra for deltakerne (?), sparte vi inn masse tid på å kjøre flere grener etter hverandre fremfor å kjøre flere runder i en gren etter hverandre.

- Og slik gikk det til at det kunne avvikles opptil mange runder i de fleste NM-grener i år. PUH!

backline

NM på Voss 2006

DET ER IMIDLERTID TAKKET VÆRE DELTAKERNES SMOOTHE INNSTILLING AT GJENNOMFØRINGEN BLE SÅPASS EFFEKTIV. Takk særlig til Derek!!!

Spesielt trist: innhoppet måtte avlyses. Konkurransen var viktigst.

Spesielt kult: Begrepet "Vossatid" må nå inkludere at hopping starter kl.0730 presis hvis vi vil. Vi kan prioritere effektivitet foran fest!

Pressedekning: I tillegg til å få publisert resultater på vår webside og få artikler ut til lokalpresse fortløpende (for meg inneholder det forannevnte uoverstigelige utfordringer med dataverktøy og brukernavn og passord og knapper å trykke på for publisering her og lagring der og sånn som er forferdelig vanskelig å huske for hver gang...) fikk vår presseansvarlige også ordnet direktesending fra hoppfeltet på distriktssendingen til NRK, innslag på BTV og solgt film til TV2. Hun var super! Takk, Åsa!

Finalelørdagen

Plan A kunne faktisk gjennomføres! Finale i swooping eller CP som det heter på fint, ble avholdt i sentrum ved Vangsvatnet. Pga det fortsatt utfordrende været gikk det helt i henhold til tidsplanen satt opp i Plan A og det trykte programmet (ingen av de andre grenene kunne avholdes pga lavt skydekke, dermed ingen mer eller mindre gode, alternative, og selvsagt velmente råd om avviklingen). Flott! (Publikum uteble dessverre pga det samme dårlige været...).

Finalehopp i FS4 og FF med landing foran Fleischer's Hotel i sentrum med påfølgende dømming live på storskjerm inne på hotellet var 20 minutter unna å bli en realitet. Hoppingen kansellert rett før de store blå hullene åpenbarte seg. Planen var god, men presset ble for stort... Norgesmesteren i begge disse grenene var for lengst kåret og ingen virket interessert i å vente på noe som kanskje ikke ble noe av. Synd. Vi angret i ettertid på at vi ikke hadde is i magen nok til å holde på "Plan A" litt lengre.

Banketten

Takk takk og takk til Tone og Christine! Foruten å ordne lokaler, serveringspersonale, vakter, mat, dekketøy og pynt, hadde festkomiteen selvfølgelig regissert et helaftens show!

Først av alt holdt de seg til de eneste kravene de hadde fått fra den mer erfarne delen av NM-komiteen: premieutdelingen måtte foretas før klokken ble for meget! (Undertegnede vet av egen erfaring at det å holde en seriøs tale eller hedersutdeling etter at for mange har fått for mange velkomstglass er helt overflødig). Konkurransekomiteen og formann, F/NLF avholdt premieutdeling som seg hør og bør etter grundige forberedelser ved komitebordet (der en fortsatt stresset stevneledelse ikke helt ville slippe programmeringen).

Så showet: her var det internasjonal underholdning med Damian - en australsk stand-up-wannabe, Dave - en sveitsisk digiredoospiller og heilnorske, nasjonalromantiske innslag igjen ved Arne - vår hallingdølske felespiller, Torkjell - flørtende danser fra Ulvik, eplesider fra Hardanger, Smalahove fra The King: Ivar Løne, "streetdance" - jenter fra ungdomsskolen, akkurat passe kort "ukens video" ved Gudrun og en avslutning ved Bergensbandet, Blue Machine, som spilte alt fra hip hop til blues. Så bra!

Bare så innmari synd at så mange reiste før festen! Jeg er den første til å forstå at man vil hjem til familie og forpliktelser, men det er utrolig hyggelig når folk blir igjen også til banketten. Først og fremst for å hedre vinnerne, men også for å gjøre ære på de som har stelt i stand... (men nå er vel en fest på Voss egentlig ikke avhengig av så fryktelig mange deltakere for å bli tja - festlig?)

Avsluttende betraktninger

Fire dager på å kåre en Norgesmester i fem grener er kort tid! Spesielt dersom man ønsker fulle runder i hver gren. Selv med godt vær hele tiden, vil det være en avveining hele

tiden hvilken gren man skal gjennomføre først eller med flest runder.

Med Veko, 16-manns, Go Vertical og NM tett etter hverandre, har vi satt personlig rekord i antall store arrangement på en sommer. Voss Fallskjermklubb har medlemmer som til stadighet klarer å hente frem motivasjon til å lage nye arrangement, og jeg vil benytte anledningen til å takke alle for strålende innsats i sommer! Vi kan nå se frem til en rolig høst og vinter med Malvin-hopping og ja, ganske riktig - mer dugnadsjobbing på huset...

Ille spennende NM for Prospects

ENDELIG VAR DET NM PÅ VOSS OG VÅRT
STORE MÅL FOR DENNE SESONGEN.

KRISTINE WILLADSEN OG ELLEN BURCHARDT **TEKST**

Med bare 120 laghopp, hvorav halvparten av de var med hele fire forskjellige stand in'er, følte vi oss ikke så forberedt som vi hadde ønsket. Etter at ett av lagmedlemmene takket for seg bare fire uker før NM kontaktet vi Ine Mørk i håp om at hun ville hoppe med oss. Heldigvis sa hun ja og vi var endelig klare for NM.

Vi ankom Voss på mandagen og satte straks i gang med å bygge en Østre Æra camp. Siden vi luktet regn fant vi ut at det var lurt å binde fast en presenning over teltene våre. Presenningen viste seg etter hvert å ikke være så tett, så vi måtte lappe den med en rull duct-tape. Vi lagde også en bål plass med stormkjøkken hvor Boogie-Siw brillierte med sine kokkekunnskaper. Bålplassen ble også etter hvert flittig brukt på kveldstid med klirring i glass og morsomme historier. Vi erfarte at tynne teltduker ikke er særlig lydisolerende, men vi fikk jo god underholdning der vi lå. Siden gulvet i teltet minnet mer om en kulekjøringsbane var det i seg selv heller ikke så lett å sove. Vi ble stadig minnet på hvorfor vi er så glad i vogna vår – der slipper vi også rått tøy om morgenen.

Så kom neste utfordring: og det var å huke tak i Derek mellom løftene for å forberede hopp. Han hadde nemlig ambisjoner om å ta medalje i alle grenene han stilte i, og det var ikke mindre enn: FS4, FS4R, FS8 og FF. Tror også at arrangørene klodde seg i hodet for å gi han så mye tid på bakken mellom løftene som han har krav på.

Onsdagen sto vi opp til skyer. Det dårlige været ble brukt til swooping, fisking og kryping av hopp. Vi rakk også en tur ned på det lokale treningsstudiet, eller for de som

er litt mer kjent også kalt Mosjonsgutane. Endelig ett treningsstudio hvor det ikke henger TV-er foran tredemøllene og vi dermed slipper å bli så opptatte av programmene, at vi denne gangen greide å la vær å falle av det rullende båndet..

Etter hvert skulle de prøve å sende opp konkurranseløft fra full høyde. Energien kom fort på topp etter noen bokser med iskaffe. Kanskje litt for mye når Ellen fant ut på 10 min. call at utstyret var innelåst i bilen sammen med bilnøkklene. Med god hjelp fra resten av Æra campen ble utstyr lånt, nødnummer ringt og løftet rukkert. På drophøyde var det skyet til igjen og vi måtte bli med ned igjen. I mens hadde Falken brutt seg inn i bilen og nøklene blitt funnet på gresspenen ved siden av...

Torsdag våknet vi opp til hoppvær. Før første hopp var spenningen på topp og nervene så vidt under kontroll. Første hopp i konkurransen, og første hopp sammen som lag, ble vel overstått. Vi slo til med 14 poeng, skuldrene kunne senke seg litt og smilene satt litt løsere. Det ble gjort to hopp til senere på kvelden. Vi fikk en kamerabust, men var allikevel fornøyd med innsatsen den dagen – bare ett poeng bak Valkyrie.

Når helga nærmet seg fikk vi fløyet inn en liten heia gjeng fra Lørenskog. Simen sine foreldre var like engasjerte som oss under dømmingene og sikra at vi fikk i oss nok mat og drikke. Etter første hoppet på fredagen lå vi likt med Valkyrie. Vi rakk ett hopp til på fredagen hvor Valkyrie tok ett poeng på oss. Det neste hoppet vi skulle gjøre surret rundt i hodet vårt hele natten..

Lørdagen var det finaledag, men været var ikke helt på vår side. I tillegg skulle dagen starte med återhopping, så vi viste at vi kanskje ville få bare ett hopp å avgjøre konkurransen på... Spenningen var til å ta å føle på når vi satte oss i flyet... Litt

usikre på om vi hadde gjennomført et bra nok hopp satte vi oss spente i peisestua for å se live dømmingen på Omniksore. Det føltes ut som en evighet og det gikk hardt utover neglene før resultatet endelig kom. Vi kunne puste lettet ut da dommerne delte ut 12 poeng til oss. Valkyrie fikk dessverre tre poeng i videobust og fikk da bare syv poeng på den siste runden. Men de var heldigvis (for oss) etter, også uten videobust.

NM gikk over all forventning. Vi var kjempefornøyd og ganske så utladet. Vi syns arrangørene gjorde en kjempejobb med å utnytte været når det var bra og med å gi alle deltakerne god informasjon om når ting skulle forgå. Derek imponerte stort når han nådde målet sitt med medaljer i de fire grenene han deltok i. NM ble avsluttet med bankett på Fraktgodsen, smalahove og stor fest.

Freefly

	1	2	3	4	5	6	7	8	Total
Skywalkers, Voss	7,6	7,9	7,3	7	8,3				38,1
Action Force, Oslo	6,6	5,2	7	7,5	4,4				30,1
Team HJK	5,3	4,4	5,3	6,1	3,5				24,6
Himmelgutane, Voss	1,4	4,4	3,3	4,7	3,5				17,3
Spaceballs, Voss	3,7	2,4	3,7	3,6	2,4				15,8
Even Flow PFT, Kjevik	4,2	0	4,1	4	0				12,3
Læikja Spring, Oslo	2,4	2,4	2,3	2,6	2,4				12,1

CP

	1. Runde Speed Poeng	2. Runde Speed Poeng	Total Poeng	1. Runde Distanse Poeng	2. Runde Distanse Poeng	Total Poeng	1. Runde Sone Poeng	2. Runde Sone Poeng	Total Poeng	Semifinale Sone Poeng	Finalerunde Distanse Poeng	Final Score
Svein Øvsthus, Voss	100	85,81	185,81	96,29	95,54	191,83	75,68	75,68	151,35	88,1	75,63	692,71
Håvard Flaatt, Oslo	87,38	98,8	186,19	0	90,24	90,24	89,19	86,49	175,68	84,52	78,37	615
Henning Hegbom, Voss	82,32	72,73	155,05	49,57	78,54	128,11	67,57	79,73	147,3	84,52	85,15	600,13
Erling Strømmen, Voss	80,68	80,26	160,94	91,7	92,69	184,39	75,68	0	75,68	100	68,55	589,56
Kristian Moxnes, Voss	0	100	100	0	100	100	100	89,19	189,19	78,57	100	567,76
Mathias Holtz, Voss	96,93	93,94	190,87	0	88,64	88,64	0	89,19	89,19	70,24	80,28	519,21
Alvin Fyhn, HJK	74,15	0	74,15	100	78,8	178,8	0	93,24	93,24	82,14	0	428,34
Lars Erik Sivertsen, Kjevik	74,15	0	74,15	67,34	66,97	134,31	0,00	75,68	75,68	70,24	0	354,37
Jostein Nordbye, Grenland	94,98	76,54	171,53	0	0	0	89,19	0	89,19	47,62	0	308,33
Per Gustav Pettersen, HJK	62,42	50,72	113,13	61,02	57,34	118,36	54,05	0	54,05	0	0	285,55
Øystein Engelsen, Bergen	72,08	50,2	122,28	54,35	43,41	97,76	0	0	0	22,62	0	242,66
Espen Gundersen, Kjevik	64,84	76,54	141,38	0	70,4	70,4	0	0	0	0	0	211,79
Kjetil Follesø, Voss	0	0	0	0	0	0	100	100	200			
Espen Høst, Voss	0	0	0	0	0	0	0	0	0			

FS8

	1	2	3	4	5	6	7	8	Total
8Norgies, Tønsberg	11	11	10	14	12				58
Octeryx, Oslo	10	9	6	7	9				41
Golden Goats, Voss	0	4	2	2	1				9
Team Fredag, Asker & Bærum	0	2	2						4

FS4 rekrutt

	1	2	3	4	5	6	7	8	Total
Smooth Sailing, HAGL	12	9	12	7	9				49
Team Torsdag, Oslo	10	7	9	9	9				44
Team Møllers Tran, Voss	11	6	6	8	7				38
Cunning Stunts, Oslo	8	5	6	7	9				35
Siste Liten, Oslo	5	5	8	7	6				31
Mast. Tigert., Tønsberg	6	5	5	5	6				28

FS4 åpen klasse

	1	2	3	4	5	6	7	8	Total
Norgies, Tønsberg	21	21	19	19	16	17			113
Arcteryx, Oslo	21	21	18	19	13	17			109
Prospects, Oslo	14	10	11	13	10	12			70
Valkyrie, KS	13	11	12	12	11	7			66
Bergen Flyers, Bergen	9	8	7	8	7	7			46
Hagl Byga, HAGL	6	8	6	4	6	7			37
KT Team, Voss	5	4	4	5	4	7			29
Vossalaget, Voss	5	4	5	4	4	5			27

CYPRES 2

Everything else is fun.

**"What AAD do I use?
That's easy. The one with
factory maintenance."**

**Shannon Pilcher,
World Champion 2006
Skydiver of the Year
10000+ jumps**

The maintenance every 4 years keeps your CYPRES 2 in top condition using state-of-the-art technology for ultimate peace-of-mind.

AIRTEC

Mittelstrasse 69
D-33181 Wünnenberg

Tel +49 2953 9899 0
Fax +49 2953 1293
www.cypres.cc

Photo: Sven Zimmermann

Freefly miljøet i Norge

NM 2005 PÅ OPPDAL VAR FERDIG, FREEFLY LAGENE SAMLET SEG I HANGAREN. DOMMER STEINAR LILLÅS VAR TILSTEDE, DET BLE TATT EN LITEN DEBRIEF AV NM OG MULIGHET FOR INNSPILL OM DØMMINGEN.

MATHIAS HOLTZ **TEKST OG FOTO**

Nivået på lagene var imponerende høyt og også helt på internasjonalt nivå på lagene i toppen i følge Steinar. HJK med sine to lag løftet konkurransen veldig, Powerlords ga full gass og imponerte stort, Himmelgutane fra Voss viste frem super bra flyving og vi i Skywalkers gjorde også en bra konkurranse. NM hadde imponert Norges internasjonale dommer i artistiske grener Steinar Lillås.

Vinteren etter dette NM reiste en stor gjeng norske freeflyere til Arizona, hoppet masse instruksjon og flydde timesvis i vindtunnel. Tommy, Håvard, Derek, Vagleik, Torgrim, Kine, Ingela, Kristin, Bent, Arne Helge, Erling Elev, Endre, Espen, Per Anders og Rune

representerte det norske freefly miljøet i Arizonas ørken. Litt av en gjeng! Det ble arrangert tunnel turer til Bedford, Håvard, Derek, hele HJK laget, Simen Enersen, Petter Stensrud, Hans Rasmus og mange flere dro på tunnelcamp til London flere ganger denne våren. Freefly ferdighetene skøt i været. Freefly basicen i påsken samlet en gjeng med ivrige, talentfulle hoppere. Her var det flere som lærte fort og ivret etter å lære enda mer. Skywalkers ble glade over å se progresjonen flere av deltakerne viste. Flere lekekamerater! De fleste gjorde mellom 60-70 hopp og alt fra 30 min til en time vindtunnel i løpet av de hektiske to ukene. Tommy Ytterdahl som tok AFF kurs sommeren 2005 gjorde 103 hopp og fem timer vindtunnel i løpet av jula. Han har nå godt over 500 hopp og sju timer vindtunnel, freefly alt sammen.

Anniken Binz og Anne Sofie Bø organiserte og instruerte freeflyere på Æra etter jenteboogien denne pinsen. På Æra samlet det seg åtte ivrige jenter som hoppet masse en-til-en og to-til-en med Anne Sofie og Anniken. Flere jenter som utmerket seg og viste at det finnes ivrige dyktige kvinnelige freeflyere også! Anniken og Anne Sofie ønsker seg flere venninner i lufta og det er absolutt flere jenter som kan danne seg et freefly lag. Kult å se flere jenter

som drar på. Kine, Kristin, Anette, Marianne, Trine, Marte med flere hoppet instruksjon og lot seg organisere.

Under freefly skolen til Skywalkers på Æra stilte 15 deltagere på tross av dårlige værutsikter. Deltagerne var superivrige og ville hoppe hele tiden. Blå hull på himmelen ble utnyttet til det fulle og en masse instruksjonshopp ble gjort. På Tønsberg og Voss ble det også gjort en hel del instruksjonshopp av landslaget med ivrige deltagere. Derek har også arrangert freeflyskoler på Æra i sommer og her har flere ivrige Ærahoppere fått sugd til seg kunnskap. Det finnes nok av freeflyere i Norge som gir gass, det er i alle fall sikkert. Derfor gledet det flere å følge med.

Miljøet sommeren 2006

Norge kunne stille med to freefly lag til VM og slik nivået nå var, med så mange flinke lag, var man nødt til å ha et uttak under norgescup runde tre for hvem som fikk VM-billett utenom freeflylandslaget Skywalkers. Det ble et tett race mellom HJK og Action Force, hvor Action Force dro i fra og sikret VM plass.

Under VM i Tyskland, i konkurranse med 16 av verdens beste lag kom de to norske lagene på femteplass og åttendeplass! Det er ganske utrolig. Vi ble andre beste nasjon blant de lagene som

stilte med to lag, kun slått av Frankrike. Det er imponerende. Nivået på lagene som stiller til VM har også hevet seg betydelig de siste årene. Som Fabian Raidel sa, som sto for landslagsuttaket i freefly i år, nivået på freeflying i Norge er skyhøyt, du har Frankrike så har du Norge. Her er det massen Fabian snakker om. Alle dere der ute som ikke stiller til NM, men som hopper freefly, dere fikk sølv i Fabians uoffisielle VM.

At nivået på freeflying i Norge er det er i dag er ikke tilfeldig. Frustrasjonen freefly miljøet følte over å være del av et forbund som ikke inkluderte dem var tydelig i mange år. Reaksjonen ble et miljø hvor flere ildsjeler tok tak og hjalp andre frem. De aktive ble pro-aktive, hjalp til for å hjelpe nye freeflyere og miljøet vokste

i styrke. Miljøet ble ikke nødvendigvis veldig mye større, men fellesskapet var sterkere, man jobbet for et felles mål. Med aktive freeflyere rundt om på hoppfelt i Norge som dro med seg flere nye hoppere på bra freefly hopp som skapte hoppglede, og med internasjonale organisere både på Voss og Åra store deler av sommeren fikk man de resultatene vi nå ser.

NM 2006 på Voss viste igjen at nivået på lagene vokser raskt hvert år. Himmelgutane, HJK, Action Force og Skywalkers var etablerte lag og det viser

seg at trening hjelper, disse fire lagene kjempet om de fire første plassene. Leikjaspring, Spaceballs og Even Flow viser at det er flere lag som kan kjempe om pallplassering ved neste NM!

Landslagsuttaket i sommer vil resultere i et freeflylandslag og et rekrutteringslandslag. Det stilte mange dyktige, talentfulle og motiverte freeflyere til uttaket. Det blir et vanskelig valg for de som står for det, lagene er ikke klare ennå. Offisielt i alle fall. Det blir uansett spennende å se hva situasjonen med et rekrutterings landslag og et landslag i freeflying vil gjøre med miljøet i Norge de neste årene. Jeg gleder meg i alle fall. Sesongen 2007 vil kanskje overgå sommeren vi hadde i år?

• X-MAS BOOGIE

23 December '06
1 January '07

JOIN IN EUROPE'S
LARGEST WINTER
BOOGIE.

www.skydiveempuriabrava.com

Tel. (+ 34)
972 45 01 11
17487 Empuriabrava
Spain

NEW

**3D 'SPACER FOAM'
BACKPAD**

Introductory Price \$150

**RELATIVE
WORKSHOP**

The SkyHook RSL is Exclusively Available
on Vector 3 Systems

THE ONLY WAY TO FLY!

NOW FLY FIRST CLASS
WITH THE ADDED
COMFORT
OF THE

NEW

3D 'SPACER FOAM'
BACKPAD

Photo by
HAROLD KAMMEL, A

RELATIVE
WORKSHOP

The SkyHook RSL is Exclusively Available
on Vector 3 Systems

1645 Lexington Avenue DeLand, Florida 32724 USA +1.386.736.7589 phone +1.386.734.7537 fax

WWW.RELATIVESHOP.COM

Fagsjefens spalte

Min venn og hoppkamerat Inge Dale døde 21. juli under FS uka på Østre Åra. Jeg dro tilbake til Oslo to dager før, etter å ha avsluttet oppholdet med en 16 manns med blant andre Inge som det siste jeg gjorde. Tragisk og leit at en kar som Inge ikke blir å treffe igjen på hoppfeltet, selv om jeg kommer til å ha mange gode minner fra ikke minst alle hoppene vi gjorde sammen i 2006. Det er en trøst og godt å vite at han segnet om i landingsområdet etter å ha gjort det han likte aller best, nemlig å hoppe sammen med gode hoppenner. Allikevel er dette et eksempel på hvor skjørt livet er og hvor raskt forholdene kan endre seg.

I skrivende stund begynner fulldriften på Riksenteret, Voss og Jarlsberg å gå mot slutten og det har vært høy aktivitet med mye kvalitetshopping. Det blir spennende å se hvordan vi kommer ut med antall medlemmer, antall tandemer, antall hopp som er gjort og ikke minst økonomisk når vi skal summere opp aktiviteten. Vi har mye å strekke oss mot, etter et toppår slik vi hadde i fjor. På elevsiden har det vært ekstra store utfordringer grunnet problemene med Teckno 240 reserven og ikke minst på den elendige og arrogante måten jeg synes PdF har håndtert saken ved bla aldri å være tilgjengelig for kundene sine. Jeg kan tenke meg at vi vil se en

nedgang i elevmassen og dermed også medlemsmassen på grunn av dette, men vi vet i alle fall hva årsaken er. Jeg vil imidlertid minne alle klubber som har investert i nye reserveskjermer om mailen jeg tidligere har sendt dere, angående muligheten til å få inntil 1/3 kompensert gjennom NIF. På tandemsiden har vi også hatt "konkurranse" fra Fred Bratland og hans firma men så langt jeg kan se har klubbene taklet dette bra og det er optimistiske tilbakemeldinger som jeg har fått inn fra de som har tandem på repertoaret.

Jan Vang
Fagsjef/avd.leder F/NLF

Toppidrettssatsing i F/NLF

"LANDSLAGENE SKAL GI OSS TOPP
TEKNISK KOMPETANSE. DEN SKAL
OVERFØRES TIL BREDDEN OG SKAPE
ET KVALITETSTILBUD FOR ALLE.
LANDSLAGENE SKAL GI HOPPERE SOM
ØNSKER KONKURRANSEAKTIVITET NOE Å
STREKKE SEG ETTER.

TRUDE SVIGGUM,
LANDSLAGSANSVARLIG
TEKST

Konkurranseorientert hopping på lavere nivå er et mål i seg selv og et virkemiddel for rekruttering til toppidrett. F/NLF skal skape en attraktiv ramme for konkurranseidretten, og et støtteapparat i form av trenerutdanning og dommere."

Dette er sitert fra dokumentet "Toppidrett i F/NLF". Dokumentet er vedtatt av styret i F/NLF og danner sammen med "Langtidsplan for landslag 2005-2006" grunnlaget for F/NLF sin satsing på landslag og toppidrett.

Langtidsplan for landslag 2005-2006

Langtidsplanen er utarbeidet som et verktøy for planlegging, koordinering og oppfølging av toppidretsaktiviteten i F/NLF. Det politiske grunnlaget for langtidsplanen fastsettes av Årsmøtet og nedfelles i seksjonens langtidsplan. Denne langtidsplanen skal inneholde trinnene på veien for å oppfylle landslagene sine langsiktige mål, slik disse er formulert i seksjonens langtidsplan.

Langtidsplanen skisserer følgende overordnede mål:

- Bygge opp topp internasjonal kompetanse i teknisk konkurransehopping og trenings-

metodikk i firer formasjonshopping og freeflying.

- Spre kompetanse om teknisk konkurransehopping og treningsmetodikk nasjonalt og på klubbnivå.

Utdrag fra delmål:

Ved FAI kategori-1 konkurranse (VM eller WC) skal de norske landslag oppnå en plassering blant de fem beste nasjoner.

Landslagene skal gjennomføre basicleire innen henholdsvis formasjonshopping og freeflying.

F/NLFs formål er å fremme fallskjermidrett i Norge, herunder bidra til samarbeid mellom klubber og representere idretten internasjonalt.

Litt norsk fallskjermhistorie

I gamle dager, sånn frem til midten av 80-tallet, ble landslaget i formasjonshopping valgt ut fra resultatene i NM. Det laget som vant NM ble automatisk landslaget og fikk representere Norge i internasjonale konkurranser.

I 1987 ble resultatet under VM så dårlig at "Head of Delegation" Eilif Næss og lagleder (men ikke utøver) Pål Bergan over en øl eller to enige om at noe måtte gjøres, og startet utviklingen av en prosjektplan. Planen ble kalt "RW 91" (RW er forkortelsen for "Relative Work", det gamle navnet til "Formation Skydiving"). Planen gikk i korte trekk ut på at landslagsutøvere skulle plukkes ut via et uttak. Man skulle satse på en stor gruppe hoppere, og sette sammen de beste utøverne i lag. Åtter skulle være førsteprioritet, men man skulle også ha et firerlag samt ett rekrutteringslag.

Den første norske basic/landslagsuttak ble arrangert i 1989 med ikke ukjente Irv Callahan som trener. Her ble det plukket ut et åtterlag med Pål Bergan som lagkaptein.

I 1991 kom den norske åtteren på fjerde plass i VM, kun ett poeng bak bronzen. På slutten av

80- og begynnelsen av 90-tallet stilte Norge i både åtter og firer i VM. Prinsippet var at man ikke skulle sende lag til VM som ikke kunne hevde seg i øvre fjerdedel av sjiktet.

F/NLF sine landslag fikk i denne perioden støtte fra Olympiatoppen, fordi de ble betraktet som utviklingsprosjekter.

Norge fortsatte å gjøre det bra i VM, men aldri så bra at det endte med medalje. Dette la selvsagt Olympiatoppen merke til, og støtten derfra ble avviklet. Det viste seg at det var vanskelig å holde et helt åttererlag samlet over såpass lang tid at man kunne hevde seg helt i toppen internasjonalt, og derfor besluttet utøverne i 1994 at firer skulle ha førsteprioritet. Firer var også – den gang som i dag – den største grenen innen formasjonshopping.

Resultatene i firer kom fort. Allerede i 1995 kom Norge sitt lag på fjerde plass i VM med 17,1 i snitt. På dette laget var Pål Kolbenstvedt, Espen Evensen, Ken Hansen og Steinar Dromnes.

I 1996, etter at den norske åtteren faktisk fikk tredje plass i EM i Belgia, ble det bestemt at man kun skulle satse på firer i fremtiden, og "DeLand Norgies" ble grunnlagt. Norgies bestod av Lise Aune, Pål Kolbenstvedt, Carl-Erik Tuv, Torstein Valen og på video Eivind Nordby/John Alexander Johnsen/Dag Einar Hernes.

Norgies sin historie er vel kjent for de fleste, laget bestod frem til 2003 (med et comeback under NM i 2004 og NM i 2006), og de fikk bronse i VM i 1999, 2001 og 2003.

Dagens landslag i FS

Vårt nåværende landslag Arcteryx ble tatt ut på landslagsuttak i 2003 og består per august 2006 av Ole Petter Hjelle (lagkaptein), Ditta Valsdottir, Øyvind Buer, Tore Buer og Mikjel Skurdal (video).

Laget har hittil representert Norge under to VM, først i Kroatia i 2004 hvor de med 15,8 i snitt endte på syvende plass av 21 nasjoner. Under

VM i Gera i 2006 endte Arcteryx på femte plass av 25, med et snitt på 21. Økningen mellom 15,8 og 21 i snitt på to år er ifølge ekspertisen det beste noe lag har hatt, og det lover bra for fremtiden!

Freeflying

Freeflying er en relativt ung disiplin innen fallskjermhopping. Det startet på midten av 80-tallet med at en gruppe fallskjermhoppere, blant annet Olav Zipser og "Freefly Clowns", ønsket å eksperimentere med en utradisjonell måte å fly kroppen på. Istedenfor å fly på magen tok de i større grad alle dimensjonene i bruk og fløy med hodet ned/hodet opp (head down/stand up).

Etter hvert som freeflyerne ble dyktigere startet de å utvikle et konsept for konkurranser. Ulike format ble utprøvd med fellesnevneren at det skulle være tre utøvere på laget, hvorav en kamera-flyger. IPC (International Parachuting Commission) fulgte nøye med på utviklingen, og på IPC møtet i 2000 ble freeflying inkludert som en offisiell fallskjermgren. Det ble bestemt at en konkurranse skulle bestå av syv hopp, fem frirunder hvor utøverne skulle stille med sitt eget kunstneriske program og to hopp med forhåndstukne formasjoner (samme prinsipp som FS).

I Norge ble freeflying mer og mer populært utover på 90-tallet, og stadig flere nyutdannede B-hoppere valgte å hoppe freefly fremfor formasjonshopping. "Trio Ludens", bestående av Endre Jacobsen, Dag Jørgensen og Richard Henriksen var et av lagene som trente seriøst og det første freeflylaget som representerte Norge i internasjonale konkurranser.

Til tross for at Trio Ludens deltok både under WC i Eloy i 2000 og (det første) VM for freefly i Spania i 2001 ble de ikke tatt ut som landslag, og de mottok heller ikke penge støtte fra F/NLF. Dette utløste tildels stor frustrasjon i freeflymiljøet her hjemme. F/NLF sin policy var at lagene måtte vise til egeninnsats og gode konkurranseresultater før det ble aktuelt å satse på toppidrett utover firer.

Under landslagsuttaket i 2003 stilte det kun tre reelle kandidater til freeflying; "Skywalkers" bestående av Mathias Holtz, Erling Strømmen og Kristian Moxnes. I tillegg var antall freeflylag på NM svært lavt. Interessen for freeflying som

konkurransegren så ut til å være på bunn. Det ble derfor ikke tatt ut freeflylandslag.

I 2004 var det derimot igjen en gledelig oppblomstring av freefly i Norge. Under NM stilte det 14 lag, og Skywalkers avholdt freeflyskoler både på Voss og Østre Åra for å spre av sin kunnskap. I tillegg til å delta på og vinne NM, deltok de i VM for å få internasjonal konkurranseerfaring.

Landslag i freefly

På grunn av at økonomien i F/NLF var stabilt god ble det på Årsmøtet i 2005 bestemt at det skulle settes av mer penger til toppidrett og at ekstrasbevilgningene primært skulle gå til freefly.

Skywalkers vant NM i freefly igjen i 2005. Siden de allerede hadde gjennomført landslagsuttak i 2003 vedtok styret F/NLF at Skywalkers skulle bli landslag i freefly for perioden 2005-2006 (frem til neste landslagsperiode).

Skywalkers deltok nylig i VM i Gera og ble nummer fem av 16 lag.

Canopy Piloting (CP)

CP eller "swooping" er en voksende aktivitet i fallskjermverdenen. CP er uten tvil den mest publikumsvennlige av fallskjermgrenene.

CP ble implementert som en internasjonal fallskjermgren i 2003 og den første WC i CP ble arrangert samme år i California, USA.

De store fallskjermprodusentene har egne fabrikkklag (f.eks PD Factory Team og Icarus Team Extreme), og det er disse lagene som hittil har hevdet seg i toppen innen grenen.

I Norge tok CP over for presisjon i NM-sammenheng. Under NM på Voss i 2002 vant Anders Flatlandsmo NM i presisjon ved å "swoope" over målet i en høyverdig skjerm. CP ble innført som egen NM gren i 2004 med Mathias Holtz som første offisielle norgesmester.

Norske swoopere har også representert Norge internasjonalt. Leif Arne Spidsberg tilbrakte et år i USA for å jobbe som kameramann og å trene på CP, og deltok da på flere konkurranser. Henning Hegbom, Bjørn Magne Bryn og Anders Flatlandsmo har også deltatt på "Pro Swooping Tour" konkurranser i utlandet.

Under NM på Oppdal i 2005 var det 12 deltakere i CP og av disse ble åtte vurdert som gode og sikre nok til å kunne delta internasjonalt.

Landslagsuttak 2006 og landslagsperioden 2006-2008

Dokumentet "Toppidrett i F/NLF" og "Langtidsplan for Landslaget 2005-2006" fastsetter at landslagene blir tatt ut fra VM til VM og det vil derfor bli arrangert nytt landslagsuttak i begge grener i august 2006. I tillegg til landslag vil det bli tatt ut rekrutteringslag i begge grener.

Dersom det ikke er kandidater på uttaket som er bedre skikket innen de ulike grenene enn utøverne på de eksisterende landslagene, vil de få muligheten til å fortsette en periode til.

Landslagsledelsen sin anbefaling til styret F/NLF er å opprettholde støtten i nåværende form gjennom neste landslagsperiode 2006-2008, dvs. at vi skal satse primært på firer og sekundært på freefly. Forutsetningene for perioden bør være på plass i forkant av et landslagsuttak, slik at de som tas ut og satser på landslaget ikke overraskes av økonomiske endringer ila perioden.

Opprettelse av et landslag i CP må vurderes på sikt, sett opp i mot utviklingen i CP nasjonalt og internasjonalt. Et slikt vedtak må tas av årsmøtet.

Målsettingen er fremdeles å bygge opp topp internasjonal kompetanse i teknisk konkurransehopping og treningsmetodikk i firer formasjonshopping og freeflying. Vi ønsker å utvikle lag som kan hevde seg i toppsjiktet i VM-sammenheng slik at vi er kvalifisert til å søke om støtte fra Olympiatoppen.

Lagene skal også fortsette å spre sin kompetanse om teknisk konkurransehopping og treningsmetodikk nasjonalt og på klubbnivå. I tillegg til å arrangere basic-leire skal det også gjennomføres FS og FF skoler "rundt om i landet", fortrinnsvis i forbindelse med avvikling av rundene i Norgescupen.

Kilder:

Historikk formasjonshopping;
Carl Erik Tuv og Pål Bergan
Historikk freefly og CP; internett,
Hans Christian Amlie og Mathias Holtz

Kjære medlemmer!

Vel overstått sommersesong. Etter å ha vært en del rundt på de store hoppfeltene i sommer er det godt å kunne stadfeste at de drives godt og er økonomisk bærekraftige. Dette er bl.a. et resultat av at den gjengs hopper nå betaler 10-20 kroner mer per hopp enn tidligere. Som jeg har skrevet tidligere har det vært nødvendig når hoppisen de siste 15 årene på ingen måte har fulgt vanlig norsk inflasjon. Rikssenteret har for første gang på lenge en ryddig økonomi takket være et hard arbeidende OFSK-styre og revisor Rune Midtgård. Dessverre har jeg viet lite tid til småklubbene, noe jeg håper å kunne gjøre utover høsten og vinteren.

Jeg mottar månedlig medlemsstatistikk fra NLF. Vi hopper mer tandem enn tidligere, men rekrutterer færre elever. Utfordringene de berørte klubbene har hatt rundt Techno240-groundingen er selvfølgelig en årsak til dårligere statistikk i april, mai og juni. Rekruttering har alltid vært, og må være klubbenes ansvar og oppgave. Det bekymrer meg hvis klubbene priser ut grunnkursene med billige tandemhopp som medfører at 18-åringen velger å ta et tandemhopp istedenfor å forsøke å bli fallskjermhopper. En grunnkurselev er meget dyrebare og mye viktigere enn en fluktig tandemelev. Hvordan rekruttere neste sesong må planlegges allerede nå!

Hans Christian Amlie
Leder F/NLF

Jeg flyttet tilbake til Norge i fjor sommer så jeg vet ikke hvordan fjordårets Canopy Piloting konkurranse ble dekket, men sikkert er det at årets del konkurranse av European Swooping Tour på Voss sammen med den generelt brede dekningen fallskjermhoppingen fikk under Ekstremспортveko, ga en sjelden god PR for fallskjermhoppingen her til lands. Jeg har faktisk aldri har sett noe bedre dekning, verken her hjemme eller i utlandet, enn den Voss og NRK skaffet fallskjerm-Norge i år.

Det er kommet inn et sort antall hendelsesrapporter og det kan se ut som om det kan bli vesentlig flere enn sist år. Dette er på den ene siden urovekkende men jeg velger å se det positivt, nemlig at hendelsene som iht. Håndboka skal rapporteres, virkelig blir innrapportert. Det er kun gjennom den statistiske behandlingen i etterkant at vi kan få analysert trender etc, slik at vi ev kan få gjort korreksjoner det være seg utdanningsmessig, materiellmessig eller operativt.

Den største prosessen jeg har vært og er involvert i år, er prosessen med Luftfartstilsynet for å få godkjent sikkerhetssystemet til F/NLF slik dette er beskrevet i Håndboka. Det som har vært bra i prosessen så langt, er at mye tyder på at vi har et sikkerhetssystem og en dokumentasjon av dette som etter all sannsynlighet vil gi oss en permanent driftstillatelse, når den midlertidige Luftfartstilsynet ga oss i mai i år løper ut 1 januar 2007. I sommer har Luftfartstilsynet vært til inspeksjon ved Stavanger FSK, Oslo FSK og Voss FSK for å danne seg et inntrykk av hvordan Håndbokas bestemmelser gjennomføres og følges opp på lokalt nivå. Etter at denne runden er evaluert internt i Luftfartstilsynet, vil det bli et møte i september mellom LT og SU for å se om det må/bør gjøres noen endringer mht utdannessystemet, materiellreglementet, de operative krav og bestemmelser og/eller avviksrapporteringssystemet.

Jeg har ikke drøftet noe resultat av disse inspeksjonene med Luftfartstilsynet, men jeg kan ikke i forstå annet enn at en permanent driftstillatelse er godt innenfor rekkevidde. De klubbene som er inspisert og tidligere nevnt, har fremstått som meget godt organiserte!

Jeg ønsker alle sammen en riktig fin høst og jeg ser fram til hoppersamlingene i september og oktober!

Sikre hopp og blå himmel!

Antidoping

Efedrin i slankepiller

I FITNESS-MILJØ BRUKES

DOPINGMIDDELET EFEDRIN FOR Å
KUNNE ORKE MER PÅ TRENING OG
FORBRENNE FETT.

HILDE BJERKHOLT JENSSEN, ANTIDOPING
NORGE **TEKST**

Slankepiller kjøpt over internett kan være tilsatt efedrin. Bivirkningene kan være alvorlige, og brukere forteller om savn når de prøver å slutte. Efedrin er et naturstoff, og et av våre eldste legemidler. Det har vært anvendt i tusener av år i kinesisk legekunst under navnet "Ma Huang". Efedrin kan finnes i lave doser i forkjølelsesmedisin og astma/allergimedisin. I utlandet kan slike medisiner ofte kjøpes uten resept og utenfor apotek. Vi vet også at efedrin kan finnes i enkelte naturpreparater og slankemidler som selges over disk i Norge, til tross for at efedrin kun er tillatt solgt som reseptbelagt legemiddel på apotek. Kinesisk urtete med "Ma Huang" inneholder sannsynligvis efedrin.

Slank og sterk

I fitness-miljø vet vi at efedrin er utbredt og akseptert brukt. Dagens skjønnhetsideal handler ikke bare om å være slank; musklene skal synes på en veltrent kropp. Preparater som inneholder efedrin regnes som velegnede i denne sammenhengen fordi brukerne tror stoffet øker fettforbrenningen, samtidige som brukerne får mer muskler fordi de orker å trene mer.

Efedrin har altså et rykte om å være

slankende. Slankeprodusenter utnytter dette og efedrin blir tilsatt slankepiller, gjerne i kombinasjon med koffein. I disse produktene anvendes ofte plantematerialet "Ephedra" og "Ma Huang" som er kilde for efedrin.

Den vitenskapelige dokumentasjonen av den slankende effekten av efedrin er mangelfull.

Studier viser at efedrin alene uten fysisk aktivitet gir liten slankende effekt sammenlignet med fysisk aktivitet og sunt kosthold. Årsaken til at noen går ned i vekt er i hovedsak reduksjon av tretthets- og smertefølelse. Dette fører til at man orker å trene mer og trenger mindre søvn. Den eventuelle vektreduksjonen skyldes altså i hovedsak økt aktivitetsnivå. Når brukere slutter med efedrin vil vektreduksjonen opphøre, og mange opplever å gå tilbake til opprinnelig vekt. Efedrinpreparater bør ikke brukes som slankemiddel på grunn av risikoen for alvorlige bivirkninger.

Efedrin står på dopinglista

Efedrin står på dopinglista, er forbudt å bruke i idrettssammenheng, og vil medføre utestengelse fra idretten på linje med andre forbudte stoffer. Efedrin påvirker sentralnervesystemet og blir ofte omtalt som et "amfetamin-light"-stoff. Preparatet har blant annet blitt brukt i kampsport for å oppnå økt reaksjons- og konsentrasjonsevne. Efedrin brukes også for å orke mer på trening, føle seg piggere.

Den prestasjonsfremmende effekten av efedrin er dårlig dokumentert til tross for at mange produsenter hevder at det er en positiv effekt. Studier som er gjennomført viser faktisk at efedrin alene ikke har noen prestasjonsfremmende effekt.

Dopingmidler som er vanlig i fitness-miljø og ellers i samfunnet vil også være en utfordring for idretten. Av de ni som ble dømt for brudd på dopingbestemmelsene i 2005, hadde to av dem brukt efedrin. Det helt nødvendige å ha et restriktivt forhold til bruk av naturpreparater og kosttilskudd, og sjekke Olympiatoppens risikovurdering i forhold til dette (www.olympiadopp.no). Preparater kan være forurenset med forbudte stoffer uten at det står på pakningen.

Medisinsk advarsel

Per Wiik Johansen er medisinsk ansvarlig i Antidoping Norge. Han advarer mot bruk av efedrin: – Langvarig bruk av efedrin kan påvirke hjerte- og karsystemet og gi potensielt alvorlige bivirkninger som høyt blodtrykk og hjerterytmeforstyrrelser. For noen kan dette være farlig. Allerede etter kort tids bruk og små doser, kan hodepine, svimmelhet og skjelvinger være vanlige bivirkninger. Menn kan få vannlatings- og potensproblemer. Efedrin er et sentralstimulerende middel som setter hele kroppen i "høygir", og brukeren kan oppleve uro, rastløshet og søvnvansker. I dopingøymed brukes gjerne efedrin i betydelig høyere doser enn ved vanlig medisinsk bruk, og dette øker risikoen for bivirkninger tilsvarende, sier Wiik Johansen.

Les mer om antidoping på antidoping.no.

B

ANDERSEN JØRGEN
ANDERSEN SVEIN OVE
BORGEN TOM
BOVE GREGORY
BREKKE JOHN OLAV
BRYN ØYSTEIN
DAHL JOHN KRISTIAN
ELLINGSEN VEGARD
FLØYSAND DANIEL
GRANMO TORE
GRENERSEN ESTER MARIE MYRVANG
GREVSTAD CHRISTIAN
HAUG CHRISTINE
HAUGLAND TORE
HAUGSMARK TRULS
HISDAL GLENN

I2 AFF

ABELL HANS KRISTIAN
FRIGSTAD BJØRNAR
HUSA JARL ESTEN
INGDAL HANS OLAV
SAGEN ERLING
SLINNING CHRISTIAN
WESTLIE KENT
ROBERT
WINTHER MARTIN

DM2

ANTONSEN VIDAR
FAGERSLETT ELLEN KATHRINE
HOLTZ MATHIAS
HOPE RUNE
PEDERSEN ODD JØRUND
ROLSDORPH CHRISTOPHER
SJØBERG PER ERLEND
TOIJA JANNE-PEKKA
TRAA KARI
WONGRAVEN KAIRON

HJORTLAND TERJE
HØRGEN HANS CHRISTIAN
HURUM ALF L
KLEGSETH MORTEN
KRAGEBOEN ØIVIND
KVALHEIM SVENN-OVE
LINDQUIST MIKKEL
LOTHE SARA HÅVÅG
LUND SVEIN-OLAV
LUNDE ESPEN
LUND-LARSEN ANDREAS
LURAAS LENE
LYDVO BJØRN
LØBERG MAGNUS BJØRNSEN
LØKEN HELENE
LØNTJERN TRINE
MELAND RØED KNUT
NILSSEN ROY VEGARD

C

ANDERSEN JON VEGAR
ANTONSEN VIDAR
BJØRNSTAD KAI-ROBERT
BØE ANNE-SOFIE BORGAARD
DØNNESTAD KRISTOFFER

NYHEIM ANDREAS
OLSEN TOMMY
PAULSBERG MARIE
PROCOPIU HARRY
RUSHFELDT HELGE
RØED LARS ERIK
RAA SIMEN HEIDENREICH
SHUKLA BHARAT
SKEIME BJØRN ARNE
SKOGVOLD THOMAS
SLETTEBAK SØLVE
STAUBO TOR
STUBBRUD TOM ØSTEN
SVARSTAD VEGARD
VALLIN PER-OLOF
ØYJORD CAMILLA IHLE
AARSET ARNE

I2

WESTLIE KENT ROBERT
WINTHER MARTIN

D

ANKJELL ROY ERIK
DAHLE TOR ANDREAS
HAGEN BØRRE
KROGNES CHRISTIAN
NIELSEN MORTEN WERNER
PEDERSEN GØRAN
PEDERSEN ODD JØRUND
SVANES KJELL

FJELDSTAD YNGVE FØSKER
FREDRIKSEN STIAN
GJESTELAND TOM
HANSEN KRISTIN KARTHUM
HAUGEN KRISTIN ELISABETH
JOSEFSEN PER GUNNAR HELLE
RICHARDSON ANDREW CHARLES

SJØBERG PER ERLEND
SKJERVHEIM LARS ERIK
STEEN KINE HEE
SVENDSEN HÅKON
TORGRIMSEN ELISE
TRAA KARI
YTTERDAHL TOMMY

DM1

HEGNA LARS ERIK

T

INGDAL HANS OLAV
ROTMO HELGE
SKJÅRBEKK FRANK
WESTLIE KENT ROBERT
WINTHER MARTIN

I3

BØE ANNE-SOFIE BORGAARD
CIOBANU CRISTINA
DØNNESTAD KRISTOFFER
EIDE HANS ENGELSEN

ENERSEN SIMEN
JOSEFSEN PER GUNNAR HELLE
NIELSEN MORTEN WERNER
PEDERSEN ODD JØRUND
ROLSDORPH CHRISTOPHER
SOLÅS TROND KRISTIAN

TV

ANTONSEN VIDAR
BRYN BJØRN MAGNE

BØE ANNE-SOFIE BORGAARD
FINSTAD DAG
HOLTEN TERJE
NILSEN MARTIN BURSSELL

ROLSDORPH CHRISTOPHER
SKJÅRBEKK FRANK
STOKKELAND CHRISTIAN
TOIJA JANNE-PEKKA

Sertifikater

Mediadekkingen spesielt i NRK, men også i andre mindre media har vært en god katalysator for rekrutteringen på sensommeren. All ære til Voss Fallskjermklubb som er med på å løfte EkstremSPORTveko opp på det nivået den har kommet. For kun få dager siden så jeg pause-SMS-TV på NRK1. De mest ønskede klippene seerne ville ha fra Veko var Skywalkers som swoopet under jernbanebroa på Voss, og klippet hvor de flyr skjerm med røyk sammen med basehoppere fra Nebbet i Gudvangen. Klart dette er god rekruttering.

Skywalkers har også sammen med Arcteryx, Valkyrie og Action Force nettopp gjennomført VM med stil i Tyskland. Arcteryx snittet 21,3 og endte på femte plass av 26 lag totalt i FS-4. Skywalkers ble fjerde beste nasjon og endte også på femte plass av 16 lag. Valkyrie endte på åttende plass av 12 lag, og Action Force gjorde meget gode frirunder og endte på åttende plass. Gratulerer så mye med gode plasseringer til alle fire lag!

Den norske delegasjonen var stor denne gangen, og etter rapportene jeg fikk skapte dere liv og god stemning på feltet under arrangementet.

Idrettssatsingen vil fortsette å stå sterkt i F/NLF, og strukturen fremover vil være forutsigbare og godt koordinert gjennom vår idrettskonsulent Trude Sviggum, som allerede gjør en meget god jobb. Kanskje er tiden inne for å satse på CP en dag også.

SU får nå fra september av en noe ny struktur. Knut Magne ønsker å gå av som leder pga. studier i utlandet. Knut Lien tar over som ny leder, og vil fordele ansvarsområder ved deres neste møte nå i september. Jeg er overbevist om at Knut med sin lange erfaring, faglige dyktighet og gode sosiale egenskaper vil lede SU på en meget god og effektiv måte.

Med ønske om en fortsatt trygg og god fallskjermhøst!

Høstferiekurs på Empuriabrava!

Vi gjentar suksessen fra februar og arrangerer nytt kurs på Empuriabrava i Spania i Høstferien.

ERIK JONSEN OG THOMAS SOLLI, GRENLAND FALLSKJERMKLUBB **TEKST OG FOTO**

Avreise fra Norge blir Onsdag 4. oktober og hjemreise til Norge blir søndag 13. oktober. Vi planlegger å stoppe i London for deretter å reise til Bedford for å fly i vindtunnell! Alle elevene vil få ca 10 min vindtunnel før kurset starter! Hvis noen vil bli med til London kun for å fly vindtunnell er det også mulig, vi kjøper tunelltid og leier coach.

All teori vil bli holdt i Norge siste helgen før avreise. Vi har som mål at alle elever som blir med skal ha nok hopp til å ta ut A sertifikat, så her er det muligheter for litt formasjons hopping før vi reiser hjem.

Hvis du sliter på line progresjon eller lingnede så er dette kurset for deg. Hvis du har gyldige sertifikater så vil kurset bli ca 1500,- billigere. Prisen blir ca 17.500 inklusiv fullt AFF kurs (syv hopp med instruktører) flyreiser tur retur og overnatting og vindtunnel.

Alle andre hoppere som vil være med er selvkart hjertlig velkommen! Vi var ca. 20 sist tur. Påmelding og spørsmål ring Erik på 90164242. For å få billige flybilletter er det svært viktig å være ute i god tid, så bestem dere kjapt!

flyaerodyne.com

Aerodynes nye webside er oppe! Hoppernes tilbakemeldinger og trender på internett har gjort at vi har utviklet en ny webside, mer tilpasset hoppernes ønsker. Menyene er lettere å navigere i, du finner detaljert produktinformasjon, fargemenyer, etc.

På sidene finner du blant annet detaljert lagerliste for skjermer og rigger, med fargepresentasjon av hver enkelt. Et enkelt ordresystem og en support del vil være til hjelp for både MK-er og andre hoppere.

Den nye looken på flyaerodyne.com reflekterer endringene selskapet har vært gjennom nylig – blant annet eierskiftet og produksjonsomleggingen vi skrev om i Frittfall #2. Logg deg inn og meld deg på vårt nyhetsbrev, eller bare sjekk ut Fun Stuff sidene!

Vindtunnelcamp

LISE NANSEN **TEKST**

DeLand Norgies (Norges landslag i FS-4 fra 1997-2003 med blant annet tre VM-bronser) organiserer vindtunnelcamp i verdens beste vindtunnel i Bedford 24.-26. november 2006. Du kan delta uansett nivå. Vi har allerede noen som kommer som aldri har hoppet før i tillegg til noen "gjengangere" i tunnelen. Vi satser på kvalitetscoaching og en høy sosial profil med gamle og nye venner.

Har du lyst til å bli god på kort tid er dette tingen. Det fine med tunnelen er at man kan terpe og terpe på teknikk uten å føle at man "ødelegger" hoppet for andre eller å føle at man har dårlig tid fordi man snart skal trekke skjermen. I tunnelen får man ro over seg i tillegg til at alt man gjør og hvordan man gjør ting er veldig synlige. Kommunikasjon er også lettere i tunnelen. Det er også derfor vi ser at litt intensiv trening i tunnelen gjør underverker på kroppstilling, svinger, utvidelse av sin egen range og en kolossal forbedring av flytekniske ferdigheter generelt. I tillegg er det helt utrolig gøy!

Opplegget er tre dager med intens vindtunneltrening. Du flyr inn til Stansted (London) på torsdag 23. november, flyr i tunnelen de neste tre dagene og flyr så tilbake til Oslo med siste fly hjem søndag 26. november. Du kan fly fra Oslo med Norwegian (www.norwegian.no) eller fra Torp (Sandefjord) med Ryan Air (www.ryanair.com).

Anbefalt tid i tunnelen per deltager er mellom en og to timer over de tre dagene, litt avhengig av hva slags fysisk form du er. Det vil si mellom 60-90 hopp det! Vi har begrensede plasser så vær rask ute om du vil være med.

Overnatting ordner jeg for den enkelte. Den er i boks når du melder deg på. Vi skal bo på et koselig gammelt engelsk hotell (dobbeltrum med to senger) ca. tre minutters kjøring fra tunnelen.

Prisen er GBP 700 per time. I tillegg kommer overnatting som koster GBP 28,50 per dag, og er inkludert en solid engelsk frokost. Leiebil og fly ordner den enkelte selv.

Mail til liseaune@online.no eller ring 934 05 708 for mer info eller for å melde deg på.

Gleder meg til å se flere nordmenn i tunnelen. Dette er en mega fortsettelse på sesongen 2006 og alle de spennende tingene som skjer utover. Det er veldig gøy å se at vi blir flere og bedre lekekamerater i Norge.

Blue ones
dl: fra Lise Nansen

Ny leder i SU

Knut Magne Ekerhovd overlater lederplassen fra høsten til Knut Lien på grunn av studier i utlandet.

Fallskjerminspirert kunst

MADELINE BYE **TEKST OG FOTO**

Hei! Jeg jobber for tiden som pakker på østre æra. Til vanlig studerer jeg kunst og har tidligere brukt fritt fall som inspirasjon til en semesteroppgave vi hadde før jul. Ønsket å forene fallskjermporten med billedkunsten. Malte konturene av mennesker i fritt fall på vegg, deretter bygde jeg fallskjermene deres med ståltråd slik at det ble en slags tre-dimensjonal tegning. Hele komposisjonen ble lyssatt med en sentrert lyskilde i håpet om at ståltråden skulle danne skygger som tegnet resten av skjermene. Veggarbeidet er tre meter høyt, så det var litt av en utfordring for en med høydeskrekk å skulle jobbe så høyt på stige. Det fasinerte meg med å gjengi konturen av fallskjermhoppere på vegg eller papir er at perspektivets lover oppheves. Fotoet jeg her brukte som inspirasjon er tatt ovenfra og ned på hopperne. Når jeg fikk det opp på vegg ser det ut som vi ligger under og titter opp. Arbeidet ble godt mottatt og interessen for fallskjerm økte blandt medelever.

The World Wingsuit Competition and Big Way Event

JOAN GARVEY **TEKST OG BAKKEFOTO**
PERRY TROWBRIDGE **FOTO**

TWWCBE (for enkelthets skyld) ble holdt i Stupino, Russland 23.-25. juni. 45 wingflyere på alle erfaringsnivåer deltok. De kom fra 13 land (hvorfor ingen norske?). Konkurranseshoppene ble gjort fra MI-8 helikoptre og to Let 410.

Det sammensatte erfaringsnivået var fenomenalt. Nybegynnere og eksperter fløy side om side sammen med de som har stått for utviklingen av grenen. Selv om det var organisert som konkurranse samarbeidet alle godt og delte ideer med hverandre.

Tre wing-suit produsenter var representert; Birdman, Phoenix Fly og S-Fly (Soul Flyers). Alle fikk prøve alt de ønsket av forskjellige modeller.

Storformasjonene ble planlagt av Perry Trowbridge, og organisert av Loïc Jean-Albert. Perry var også ansvarlig for kamera og filming. Det ble planlagt og bygget 26 til 34 manns formasjoner, men det var mer fokus på å få dem tichte og presise enn bare størrelse. Mindre grupper på åtte til 12 fløy flere poeng i multi-level formasjoner. Selv ekspertene lærte masse av hverandres måte å organisere, bygge baser og stabile exiter.

Konkurransen ble planlagt, organisert og dømt av B. J. Alexander. Rundene skulle være the Honker, the Hawk, the Race og the Roller Pigeon. Med unntak i den siste ble deltakerne delt

inn i to grupper etter vekt og ferdigheter. Litt om rundene.

I the Honker fløy deltakerne inn til hoppfeltet fra et punkt omtrent fem kilometer ute med en GPS tapet til hjelmen. Distansen de fløy mellom 3.700 meter og 1.400 meter over bakken ble scoren. Vinneren fløy 4.574 meter.

I the Hawk exitet deltakerne en og en og skulle gjennomføre en lengst mulig flytur målt i tid. Her ble det brukt en Neptun høydemåler for dømming. Vinneren fløy i 125,2 sekunder innenfor høydene satt.

The Race ble gjennomført ved at tre og tre hoppet ut ved enden av rullebanen. De skulle fly så raskt de kunne over en målstreke omtrent midt på banen. Vinneren var den som krysset målstreken først. På grunn av værholding måtte denne konkurransen brytes.

The Roller Pigeon var en akrobatisk øvelse hvor to og to av utøverne fløy sine egne moves og ble filmet og dømt av andre etter ren underholdningsverdi. Her vant samme som i de to tidligere konkurransene Loïc Jean-Albert, sammen med Stefan Zunino. Loïc vant også sammenlagt.

Hovedgrunnen til at folk ville delta på dette arrangementet var at de ville få fly med, lære av og dele kunnskap med andre wing-suit piloter fra hele verden. Ingen dro skuffet hjem. Alle fikk mer enn hva de håpet på, og sporten har utviklet seg videre!

Nytt norsk demoflagg

Flagget er på 300 kvadratmeter og veier 50 kg inkludert loddet på 20. Flagget ble laget av Harald Dal (Fallskjermreperatøren) for Grenland FSK.

Hvis det er noen som ønsker at vi skal komme å hoppe med flagget så kan de ta kontakt med Thomas Solli på solli.thomas@gmail.com, eller tlf 909 94 688. Vi kan da også feste et mindre sponsorflagg under Norgesflagget eller vi kan hoppe med deres tandemrigg hvis dere har egne sponsorer på tandemskjermen.

Veko '06 - Skydive Edition videoen er klar!

Så mye bra hopping og så mye bra video – likevel inkluderes så lite av det som vises i teltet og i den offisielle veko-videoen. Urettferdig! I år har vi derfor samlet alt vi har fått inn av videomateriale fra hoppingen og produsert en egen "Skydive Edition". Tilsammen er det over en time med bra hopping, skjermflyving og glade mennesker på Bømoen. Gonzo – den moralske vinner av videokonkurransen er med som ekstramateriale.

Til å dekke utgiftene (og forbruket av brun sportsdrikk i alle de sene nattetimer med produksjon) har vi satt prisen til latterlig billige 120 kr. Sjekk teaseren på www.skydivevoss.no. Du kan også bestille

den ved å sende en

mail med navn og adresse til video@skydivevoss.no. Enjoy!

Super Duper Ultra Extreme Productions

(Janne & Syver'n + Herman (ikke bikkja til Mira))

Takk for meg

ETTER TRE ÅR PÅ LANDSLAGET HAR JEG NÅ VALGT Å GI MEG
SOM INTERNASJONAL KONKURRANSEHOPPER I FS4.

ØYVIND BUERTEKST

Det har vært noen utfordrende år, både fysisk, mentalt og ikke minst økonomisk, og jeg føler jeg ikke har mulighet til å satse alt jeg eier og har fram mot neste VM.

Det har vært en svært vanskelig avgjørelse å ta, siden sporten har vært en så stor del av livet mitt de siste årene. Sammen med resten av laget har jeg hatt så mange gode opplevelser både sportslig, resultatmessig og sosialt. Jeg er ikke i tvil om at jeg kommer til å savne det.

Jeg ønsker med dette å sende en stor takk til forbundet, med Jørn, Knut Magne og daværende landslagsansvarlig, Lise i spissen, for at de trodde på meg og valgte å gi meg en plass på laget høsten 2003. Langtidsplanene som ble utarbeidet, og ikke minst støtten vi har fått, har gjort det mulig for oss å nå et høyt internasjonalt nivå på veldig kort tid. Ønsker også å takke Norgies for det grunnlaget de hadde lagt for norsk toppidrettssatsing i firerformasjonsopping før oss.

Sponsorene våre fortjener også en stor takk, og da spesielt Aerodyne og Bushman som tidlig valgte å bruke oss som sitt hovedlag. Men også SunPath, Skydesign Collection, Skydive DeLand, SkyVenture, Larsen & Brusgaard, Airtech, Altiz, SkySystems, PittZ, Sky Design og Puma har vært til enorm hjelp for oss.

Jeg ønsker også å takke alle hoppere som har deltatt på Basicer og Vindtunnelcamper og gitt meg så mange gode opplevelser. Det har både gledet og inspirert meg å se at så mange har satt pris på det vi har gjort.

Uten trenere og landslagsansvarlige, Lise, Gary og Trude, hadde vi ikke hatt nubbtjans til å nå det nivået vi var på i VM. Tusen, tusen takk.

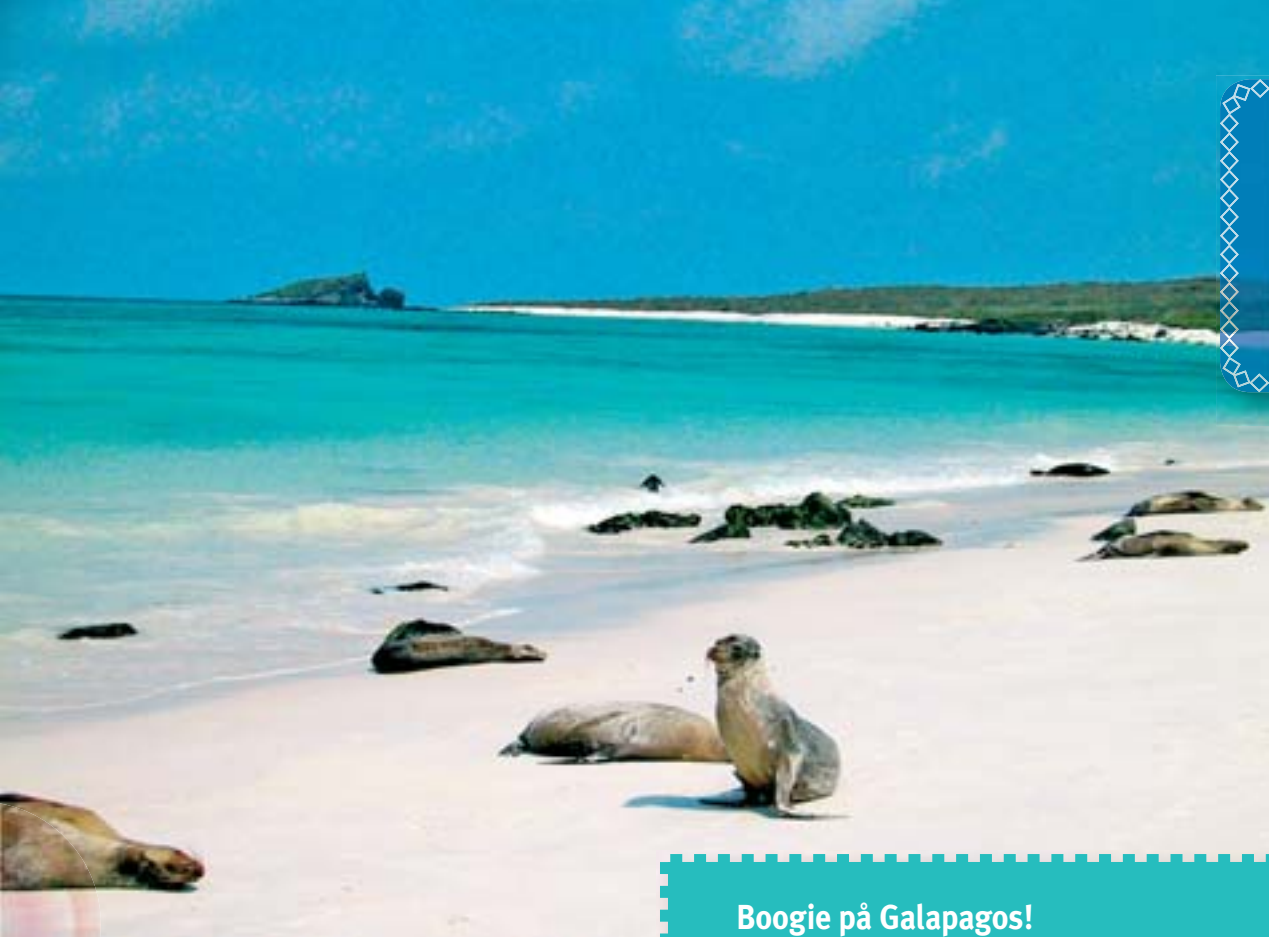
Men den største takken sender jeg til Ole Petter, Ditta, Tore og Mikjel, og ikke minst videomennene Morten og Jan Terje, for noen fantastiske år med bra resultater. Jeg har hatt den beste tiden av livet mitt sammen med dere! Jeg er imponert over det vi har fått til sammen, og kan ikke si annet enn at jeg kommer til å savne dere enormt utover vinteren. Håper at når dere står på toppen av pallen i neste VM, så sender dere meg en liten tanke som sier at jeg var med på å bygge opp det dere nå har oppnådd. Lykke til videre til den heldige som får overta min plass også. Du må vite at det ikke finnes bedre lagkammerater å hoppe med!

Jeg har vært verdens heldigste fallskjermhopper.

Hva gjør du
i påsken 2007?

Følg med... www.storsekvens.no

Orakelet i manifest

ROOKIE**TEKST**

Topp ti spørsmål vi har vært utsatt for i manifestet på Jarlsberg gjennom sesongen

1. Hvor langt er det mellom regndråpene?
2. Har du en nintendo?
3. Er det mye kø inn mot Oslo nå?
4. Hvor er pull-up-corden min?
5. Har du en bitteliten skrue til modellflyet mitt?
6. Har dere no øl til salgs her?
7. Hvor kaldt er det på toppen?
8. Hvor tjukke er skyene?
9. Har du en litt skikkelig fil her inne, eller?
10. Har du en bitteliten stjernetrekker eller?

Nei/vet ikke, men det er ledig på løft fire...

Boogie på Galapagos!

23. oktober til 7. november holder Exotic Sky Adventures boogie på det mest eksotiske stedet de har vært – på Galapagosøyene i Ecuador.

Boogien er delt i to. De første dagene foregår hoppingen i storbyen Gayaquil. Forsvaret inviterer i anledning 50 årsjubileet for militær hopping. Du bor og hopper gratis hele perioden. Flyene de stiller er Buffalo, Casa og Avara.

Så blir du flydd med Hercules til Isabela island på Galapagos. Her blir det fire dager med hopping og tre dager til å utforske de fantastiske øyene med det utrolige dyrelivet. Les litt om Charles Darwin og Thor Heyerdahl før du reiser!

Mer informasjon finner du på exoticskyadventures.com. Bare en liten hake: det er 80 sloter og det blir fullt raskt. Dette blir fantastisk. Skynd deg!

Andøya Fallskjemkjubb opphører

TORBJØRN HAUGEN**TEKST**

AFSK har avgått en stille død etter at flydrift på Andøya opphørte. De få hoppere som bor på Andenes (alle på 333 skvadron) hopper på Bardufoss og andre steder. Som dere vet er jeg HI i TROFSK. Klubben hadde fem Campus rigger, innkjøpt i 1985. Riggene ble utlånt til Tromsø på midten av 90 tallet. De er nå som man skjønner utgått på dato. Klubben har ingen andre midler.

Dette er hva vi har sett fra Æra i sommer.
Utover KS rekorden, da! Jaggu godt du var innom Trond,
ellers kunne vi trodd stedet var lagt ned...

TROND BOLSTADFoto

Caravanboogie på Evenes

TRONDARNES FRILYNT
FALDSKJÆRMS
CLUB ARRANGERTE
CARAVANBOOGIE I HELGA
2.-3. SEPTEMBER.

BJØRNAR JENSEN, HI/TFCTEKST

Været var så absolutt med oss og vi fikk gjort mange fine hopp. Dessverre fikk vi ikke 10-mannsen til å sitte denne gangen, og dermed ble det heller ingen nye medlemmer til den eksklusive klubben "Artic Circle Eight"! Historisk sett var det maks nier man klarte å få bygd i NORD – i hine hårde dager da man brukte å scramble tre C-172 til fest. Åtter var imidlertid det gjeveste å bygge i steinalderen, så derfor ble det ACE. Torbjørn Haugen kunne dessverre ikke komme på boogien, så vi ville uansett ikke kunne levere ut Patch og klistremerker til nye medlemmer. Dermed var det like greit at den sprakk...

Lørdag kom det to småfly på besøk. Ett U-fly (ikke hoppefly), nemlig skoleflyet fra Ørlandet med blant annet Vossahopperen Per Asp om bord, samt pilot Gunnar Hegstad og Tom. De var på kompistur på vei til Tromsø, men ble så fornøyd med mottakelsen

på Evenes at de likegodt ble sammen med oss av dagen, og senere innlosjert hos Truls i Harstad. NAK medlemmer er kule folk! I tillegg kom Fred med LN-SFK og fire ferske lineelever fra TROFSK. Som vanlig kom også Ståle Solberg. Som gammel norgesmester i RW-4 bidro han til å gjøre helga optimal. Hans humør og entusiasme for sporten gjør at det er en fryd å omgås han både på bakken og i fritt fall. Eva: Takk for at vi får låne Ståle – hver gang!

Ellers så stilte Rune Olsen med en knippe hoppere fra Tromsø, inkludert to damer. Hurra for Marte og Hanna! Vertsklubben talte syv hoppere, samt at vi hadde noen singelhester fra KS og TØFSK. Emil fra KS gjorde unna alle nivåene samt ett nivå åtte før han fornøyd satte seg på flyet til Oslo. Grattis. To tandemmer ble det også tid til.

Omlag 25 hoppere ble registrert på boogien, inkl to leger (Ole Johannes og Christoffer). Dessverre litt for lite til å få til back-to-back. Dermed ble det mye venting for Per Støre og Tom Hansen som

fløy Caravanen fra Kato air. Per har 18.800 timer på Twin Otter samt noen tusen timer på andre maskiner. Mange husker kanskje Per fra de gamle Twin Otter boogien som vi pleide å ha i påsken på Evenes på midten av åttitallet. Hallo er det noen der. Jo da, Jan Erik W, Ståle med flere husker fortsatt gufset fra den tiden. Det var kaldt det!

Totalt ble det gjort ca 160 hopp på to dager, og for første gang på lenge ble undertegnede nødt til å skrive uhellrapportskjema pga ankelbrudd – for sen flare. La det bli lenge til neste gang!

Så til de som ikke kom denne gangen heller: I år har vi hatt to fantastiske boogier på Evenes. La oss prøve å støtte opp om arrangementene i "The Artic" og husk at alle er velkomne. Til oss selv: la oss prøve å komme oss på terminlista for 2007.

Så til alle hoppvenner i sør: Takk for en fin sommer, nyt hopp høsten – dere som har lys – og så ses vi plutselig. Til da, blue skies and soft landings!

"Alive and Tromsø Fallskjermklubb kicking"

ETTER Å HA BLITT "FØDT" SOM FALLSKJERM-
HOPPER (TANDEM OG LINEKURS) PÅ DET BLIDE
SØRLAND I KJEVIK FSK OG SÅ KONVERTERT
TIL AFF I GRENLAND FSK, GIKK TUREN NORDOVER TIL TROMSØ HVOR JEG MED BLODFERSKT
A-SERT (OG KLAR TIL Å STÅ PÅ EGNE BEN) ANKOM LIKE FØR MØRKETIDA STARTET HØSTEN 2004.

BENTE ANITA ANGSTAUER **TEKST**
GUNDER JENSEN, RUNE
OLSEN, BENT JØRAN OLSEN,
RAYMOND HOFSTØY **FOTO**

Det må nevnes at jeg er født her nord, men etter en omflakkende tilværelse fra barnsben av, høres jeg nok mer ut som en sørlending. Noe som er forårsaket av en kronisk dialektforvirring som bare forverret seg etterhvert som tida gikk og postnumrene stadig forandret seg.

Da beslutningen skulle fattes om forflytning nordover, var min første tanke: Er det et aktivt hoppfelt i nærheten? (Man flytter da ikke nesten til nordpolen uten å forsikre seg om at det finnes muligheter for hopping.) Fra et hold ble det mumlet noe om at det var dårlig med hopping i Tromsø (heldigvis bare et usant rykte...), noe som medførte jevnlig spionturer på nettet. Til min store lettelse fant jeg en høyst levende gjestebok med mye prat om kassetting og påfølgende kassefester. Altså, der det settes kasser må det vel hoppes!

Ganske riktig. Etter å ha meldt min ankomst via mail fikk jeg raskt svar fra den daværende formann med diverse info om klubben. Siden hoppesongen var over da jeg ankom (skyldes mørketid og at sola trenger tid til å klatre høyt nok over horisonten til at vi rekker mer enn ett løft) ble jeg invitert med på ukentlige fallskjermtreff (den gang på Circa), med fallskjermvennlige priser på øl. Og var jeg usikker på om jeg fant de rette folkene, kunne de stille med ei rose i knapphullet. Service!

I dag etter snart 2 år i klubben, utallige kassefester og andre fester, innhopp, turer og mange fine hopp med hyggelige medhoppere, kan jeg trygt si at dette er en aktiv klubb. Klubben har 25-års jubileum i år. Noe som ble behørig feiret i februar med gjester fra "de hin hårde dager", Troms FSK og Trondarnes Frilyndte FC. I den forbindelse fikk vi også storfint besøk sørfra av H.C. Amlie. Formann i F/NLF. Det ble selvsagt servert røverhistorier fra "gamle dager" og delt ut priser i øst

og vest med påfølgende takketaler. Her i Tromsø er det faktisk "levninger" etter et uoffisielt landslag i CRW, som også var på treningsleire i Spania og Frankrike, trent av Patrick. Gjøtt om disse "røverhistoriene" har dimensjoner! Tenk at vi har hatt sånt her i landet. Tøft! Det ryktes også at det på nevnte fest ble gjort enda et forsøk på å drikke en finne under bordet, men utfordreren påstår at dette ikke kan være mulig siden han ikke husker noe av det.

Tromsø FSK er en "alive and kicking" klubb med et aktivt miljø som utdanner elever både innen AFF og line, samt instruktører og MK-er. Det er en liten klubb med en aktiv "kjerne" av ildsjeler som står på (noe som vel er typisk for småklubber her til lands). Her hopper vi hver dag så lenge været er bra nok, gjennom hele sesongen som gjerne starter i mars og varer til ut i oktober. Klubbens medlemmer reiser mye og kan stadig vekk observeres på hoppfelt i inn- og utland. Årets klubbtur gikk til Göteborg Fallskjermklubb, nærmere bestemt Vårgårda hvor vi hoppet fra PAC-750.

Jenteandel

Vi jentene dro på jentetur til Æra på FS-skole, Flying Chicks og Herculesdropp. (Okei da, Bent Jøran var på FF-skole på Æra). Når det gjelder jenter så var vi vel noe sånt som to-tre aktive jenter i min første sesong her nord. I år er vi ca 10 jentehoppere. Kvinneboom? Jenteandelen begynner å bli så høy at det fra mannlig hold har blitt truet med innføring av helsetrøyer på hoppfeltet for å oppveie for den voksende andelen av østrogen! Vel, det positive må jo være at det ofte er medbrakt hjemmekakst på feltet og godlukt på toalettet (og ledige slotter når vinden blir skummel!). Hvem vet? Kanskje klubbhuset blir rosa med blondgardiner og symaskin! Det er for øvrig allerede to jenter fra klubben som er påmeldt FS-basic i påska.

Historikk

På elevsiden høster vi både AFF- og line-elever. Det settes mye ressurser inn på å få elevene i gang. Helt fra kursstart og til de er ferdige med A-progresjonshoppene og klare til å ta B-sert. Tromsø er en typisk studentby og en del elever drar videre etter studier og nye kommer til.

Det siste året har vi blitt "invadert" av Finland. Tre nye elever som alle har tatt ut A og B-sert og som er med på å sette et positivt preg på klubbmiljøet. Et strålende eksempel på en (finsk) kvinnelig lineelev er f.eks Hanna som meldte seg på fjorårets siste linekurs, rakk to hopp før det nord-norske klimaet avgjorde at hoppsesongen var slutt. (Noe tidlig i begynnelsen av september men hvem makter å forandre på slikt?) Men, som den godt motiverte lineeleven Hanna var, stod hun klar da mars kom og ja, det går som det går. Første helga i september passerte dama likeså godt 100 hopp. Respect! Og da må det påpekes at juni og juli regnet bort, her i nord.

En annen konsekvens av "den finske invasjonen" er at alkoholtoleranse har fått en ny dimensjon. Jepp, selv nordlendinger sliter! Men dette snakker vi ikke så veldig høyt om. Det foregår mer som en mumlende frustrasjon i mørke kroer pga sviende nederlag etter lite gjennomtenkte forsøk på å drikke en finne under bordet!

Turer

Som sagt så er medlemmene flinke til å dra på turer. Her i området har vi vært på Bardufoss og hoppet fra helikopter og vi har også hatt et par turer til Evenes der vi har vært gjester hos Trondarnes Frilyndte Fallskjermclub. Vår eminente pilot, Gunder Jensen, liker å fly og småturer med innhopp foretas så ofte vi kan. Når det gjelder piloten vår så startet han opp som fallskjermhopper i den tida det var tøft å hoppe fallskjerm. Med reserven på magen og rundkalott. Etter å ha gjort noen hundre

RUNE OLSEN OG BENTE ANITA
ANGSTAU**TEKST**

Tromsø Fallskjermklubb ble stiftet 19. januar 1981 (på en mandag). Klubben besto da av en erfaren hopper, Rolf Nordheim. Andre sentrale personer de første årene var Bjørn Figenschou og Nils Johan Holte. De første årene i klubbens historie ble viet utdanning av nye hoppere.

Klubbens første hoppfelt var på Gimle, omtrent der UNN (sykehuset) er i dag, og klubbhuset bestod den gang av ei brakke. Landingsområdet var noe ujevnt. Mange historier om utelandinger (strømkutt, landing på hustak og i luftgård). I 1986 ble et nytt standardisert opplæringssystem ble innført i Norge. De gamle runde elevskjermene (militært overskudd) som klubben hadde ble byttet ut med seks nye Campus rigger og firkant skjerm. Sånn ca. rundt 1987 flyttet vi landingsområdet og klubbhus til flyplassen der vi holder til i dag. Klubbhuset ble da utvidet til fire brakker (ca 60 m²).

Klubbens storhetstid var på slutten av 80-tallet. Da ble det

gjort i snitt 3.000 hopp per år og klubblaget i RW som det da het ble Norgesmestre (1987) og dro til VM samme året. Dette laget besto av: Ståle Solberg, Arne Nylund, Stein Halvar Støver og Bjørn Simenstad. Året etter overtok Roger Iversen for Bjørn Simenstad. Kameramann var Oddgeir Moe.

Det kan også fortelles at klubben har hatt et uoffisielt (ikke formelt utsendt av de høye herrer som styrte slike tunge avgjørelser) landslag i CRW. Her var det ikke snakk om sponsorer, så gutta måtte bruke av egne midler til utstyr, trening og landslagstrening i Spania og Frankrike. Laget bestod av: Zoltan Tot, Roy Willy Haug, Morten Fagerheim og Kristian Knutzen. Disse var på treningsleir i Frankrike. Da Morten Fagerheim sluttet overtok Ståle Solberg og laget var da en tur på Mallorca på treningsleir. Det opplyses at en franskmann ved navn Patrick trente laget. Etternavnet er gått bort i glemselen siden manns minne, som kjent, er på 10 år. Klubben har også i ettertid fostret opp landslagshoppere.

På slutten av 80-tallet og begynnelsen av 90-tallet var TFSK den klubben i Norge som

hadde størst andel av jenter (var visstnok rundt 50%). På midten av 90-tallet startet Tromsø fallskjermklubb, som en av de første klubbene i Norge, med AFF utdanning.

I 1996 bygde klubben egen hangar til flyet vårt. Hangaren (som kostet ca 70.000 i materialer) ble bygd med oppsparte midler og iherdig dugnadsinnsats. For ca to år siden begynte arbeidet med å renovere klubbhuset. Dette arbeidet er snart ferdig og vi får da et klubbhus som består av fem brakker (på nesten 100 m²).

Klubben har gjennom årene hatt fem Hovedinstruktører (Rolf Nordheim, Bjørn

Figenschou, Oddgeir Moe, Arne Nylund og nå Trond Larsen).

Flyet som TFSK disponerer i dag er det tredje i rekken. I 1982 kjøpte klubben sitt første fly, en Cessna-172 (LN-VYZ) (før det kjørte man til Bardufoss for å hoppe). Kapasiteten til dette flyet ble imidlertid raskt for liten, og i 1985 byttet vi dette flyet med en Cessna 182 (LN-ASS). I 1996 byttet vi igjen fly. Denne gangen til en Cessna 182 RG (LN-MTF) som har litt bedre performance enn en vanlig 182. Dette flyet benyttes fortsatt.

Klubbens medlemmer gjennomfører i dag ca 1.000 hopp per år i Tromsø. Av disse er ca 200 elevhopp. Antall medlemmer i klubben har vokst

hopp begynte han å fly hoppflyet og det ryktes at mannen har flydd over 10.000 fallskjermfløtt. Det medfører automatisk en viss autoritet og for oss fallskjermhoppere er det ikke rom for tull. Når flyet svinger opp på run så går vi ut av flyet. Med en gang! Å sjekke spotten er ofte mer symbolsk enn nødvendig og signalet man får når døra kan åpnes er et "usynlig" nikk. Jeg sverger på at jeg ikke har tatt øynene fra mannen men allikevel ikke sett nikket. Den eneste forklaringen må være at jeg blunket i samme øyeblikk. Nå har jeg egen avtale og får et håndsignal som ser ut som om jeg blir viftet ut av flyet.

En annen historie som illustrerer at "her koder vi ikke", er om turen til Caravan-boogie på Evenes i begynnelsen av mai.

Av en eller annen grunn fikk ikke piloten beskjed om at landingsområdet er flyttet til et annet område enn året før (vi skulle altså hoppe inn), og det glapp nok litt for oss andre også. Det ble vel mer som en slags murring i bakhodet uten at vi klarte å formidle meldingen. Vår eminente pilot legger som vanlig spotten perfekt (over det landingsområdet som alltid har blitt brukt) og det "usynlige" nikket kommer. Hoppmester åpner døra og ser etter jordtegnet som selvfølgelig ikke er der. Vi ser og vi ser og vi ser, men ingen jordtegn. Piloten gjør tegn til at vi må komme oss ut men hoppmester rister på hodet. Rynkene i panna til piloten begynner å anta uante dybder i det han må snu for å ta et nytt run og jeg selv kjenner trangten til å svelge øker

på. Igjen får vi det "usynlige" nikket og søket etter jordtegnet tar til. Piloten lurer på hva vi egentlig holder på med og får til svar at vi ikke finner jordtegnet, hvorpå piloten brøler: "Ka i h*** skal dokker med jordtegn, vi e på plass så se til h*** å komme dokker ut av flyet!" Vel, for å gjøre en lang historie kort. Vi var ute i løpet av et øyeblikk. Vi landet ute. Alt gikk bra. Vi har sluttet å se etter jordtegn. Slutt.

Det må legges til at vi setter stor pris på vår eminente pilot. I sommer hoppet hans to døtre tandem. Den yngste, Nora på 10 år, er ofte med i hoppflyet. Noen ganger, hvis han kjeder seg, får vi en liten sightseeing mellom fjelltoppene. Han er også kjent for å be flytårnet om en "short final". Den som har fått være med på akkurat det, påstår at det er omtrent like gøy som å hoppe. Respect!

I august leide vi inn et Cessna Caravan av Kato Air. Det ble annonsert påmelding til hopping og lokket med 15.000 kroner. 14 hoppere stilte til dyst og med utsikt til over 70 sekunders frittfall ble det raskt organisert en speedstar. Klubbens leder og "o store organisator", Rune Olsen, dro det hele i gang og med stødig spotting og hoppmestrang fra overnevnte, var det ingen som måtte lande ute. Og alle gikk på ett run. Vi fikk to løft og det var kjempeartig å være så mange hoppere i frittfall, på en gang, over Tromsø.

Nord-Norge har en vakker natur og vi er nok ganske bortskjemt når det gjelder utsikten. Når vi starter sesongen er det krittthvite fjelltopper og blått hav så langt øyet kan se (klisjeaktig, men sant). Når det gjelder innhoppene så lander vi enten på fjellet eller på strender langt inni fjordarmer. Vi flyr skjermene våre langs fjell og swooper små fjellvann i midnattssol (enda mer klisjeaktig, men fortsatt sant). Når slutten av sesongen kommer er det igjen krittthvite fjelltopper, gylne høstfarger og blått hav. Et panorama av en lekeplass som gir de helt store naturopplevelsene.

Når sesongen er over og mørketida inntar oss samles vi gjerne til klubbklattring og toppturer på ski. Vi tar afterclimb og afterski på Cafe Flyt, ekstremsportcafeen, der vi har eget fallskjermhjørne og fallskjermvennlige priser på øl. Det blir høysesong for kassefester og sikkert flere feilslåtte forsøk på å drikke en eller annen finne under bordet.

Jeg har allerede begynt å glede meg til neste sesong. I høst skal jeg fantasere om tunnelcamp og kanskje en sydentur til vinteren, med innbakt hopping. Kanskje det blir en skikkelig jentetur på FS-basinen eller noe annet stort som jeg ikke ser konturene av enda. Det er det som er så bra. Så mye å glede seg til. Og mens jeg gleder meg skal jeg klatre litt og stå mye på ski. Jeg skal gjøre alt det som ikke blir gjort i hoppsesongen. Helt sant!

LANDSLAGETS FREEFLY BASIC 2007

31 MARS - 14. APRIL

MASSE INSTRUKSJONSHOPP

BLI MED PÅ MOROA!

FÅ INN BASIC POSISJONENE HEAD-UP OG HEAD-DOWN

LÆR DEG MER AVANSERT FREEFLY.

ENESTE KRAV FOR DELTAGELSE ER A-SERTIFIKAT OG MASSE GODT HUMØR.

VINDTUNNEL

LEIEBILER

OVERNATTING

HOPP 2-1 OG 1-1

FLY TUR-RETUR

TETT OPPFØLGING AV LANDSLAGET.

MASSE KVALITETSHOPPING!

BASICEN ER ÅPEN FOR ALLE, PÅ ALLE NIVÅER. ØNSKER DU Å LÆRE DEG BASIC POSISJONENE SOM HEAD-UP OG HEAD-DOWN, FREEFLYBASICEN ER STEDET Å LÆRE DET! DU FÅR EN KICK START PÅ HOPPFERDIGHETENE DINE. NÅR DU HAR BASICEN INNE VIL VI LEGGE OPP ET EGET OPPLEGG FOR DEG. ERFARNE FREEFLYERE VIL LÆRE SEG Å BYGGE STØRRE FORMASJONER, CARVE, EAGLE, KJAPPE PRESISE OVERGANGER OG GJØRE RANDOMS FRA SPEEDRUNDENE. DU FÅR TETT OPPFØLGING AV LANDSLAGET HELE VEIEN, ALLE INSTRUKSJONSHOPP VIL TILRETTELEGGES DITT NIVÅ OG DIN LÆRINGSKURVE.

FLYBILETTER, OVERNATTING, LEIEBIL, VINDTUNNEL, 50 HOPP HVOR 27 ER INSTRUKSJONSHOPP ER INKLUDERT I PRISEN. I ÅR ER BASICEN LAGT SLIK AT DU KUN TRENGER 7 FRIDAGER FRA JOBBEN :-)

PRIS KR. 30 000. KONTAKT OSS FOR MER INFO!

BLI MED SOM ERFAREN FREEFLYER OG LÆR MER MED LANDSLAGET!

FF-BASIC DELTAGER 2004
ER NÅ PÅ LANDSLAGET.

FOR PÅMELDING KONTAKT:

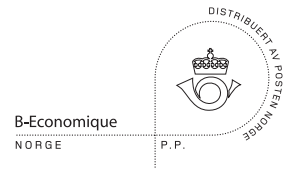
KRISTIAN MOXNES

MOB. 92898788 ELLER

BASIC@SKYWALKERS.ORG

7 PÅMELDTE ALLEREDE!!!

B RETURADRESSE: F/NLF, Postboks 383 Sentrum, 0102 Oslo

etter kommer vintæææææt'n
etter kommer den kalde fine tida...!

www.skistuahemsedal.no

SKISTUA
Hemsedal